

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1746. usque ad
Annum 1749

Luxemburgi, 1753

Pontificatus Anno VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74761](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74761)

mors representetur; cum Ecclesia, tam in actione Missæ, in qua Eucharistia consecratur, quam in conclusione precum, quæ coram eadem jam consecrata & Fidelium venerationi palam exposita recitantur, unâ eademque Collectâ æque utatur, quam S. Thomas Aquinas confecit, nimirum: *Deus, qui Nobis sub Sacramento mirabili passionis tuæ memoriam reliquisti, tribue, quasi sumus, ita nos Corporis & Sanguinis tui sacra Mysteria venerari, ut redemptionis tuæ*) hoc est passionis, ac mortis) *fructum in nobis jugiter sentiamus.* Quæ cum ita se habeant, Rituumque Interpretes & Scriptores, ob ea, quæ mox relata sunt, in varias abierint sententias, satis commendari non possunt ea, quæ prudenter, sapienterque decreta fuerunt a prædicta Sacrorum Rituum Congregatione, nempe, ut quælibet Ecclesia vel Diœcesis suam retineat consuetudinem; itaut nihil immutetur in ea Diœcesi, ubi Crux in Altari confluit soleat, dum Missa celebratur, etiam si Sacra Eucharistia publicè profertur: neque nova disciplina exciteretur in ea Diœcesi, ubi contraria hujuscæ rei consuetudo jam pridem invaluerit.

Pontifex omnia super hac re proposuit, ut perspicuum sit consuetudinem, quæ invaluit alienam esse a Sacro Ritu.

Hæc omnia diligenter exposuimus, non quidem, ut hac de re plenum iustumque tractatum adornarem, sed ut ex eis cognitum esset atque perspicuum, quam alienum sit a Sacris Ritibus id, quod plures temerè & inconsultò peregerunt, nempe ut Sacrum facerent ad Altaria, in quibus Crux haud promineat inter Candelabra, sed exiguus tantum Crucifixus præfigatur Tabulæ alicujus Sancti, qui vel depictus, aut calatus majori Tabulæ Altaris adungi consuevit.

Si etenim, juxta Rubricas Missalis, Crux inter Candelabra statuenda est; si, juxta Cæremoniale Episcoporum, Crux ipsa cum Imagine Crucifixi Candelabris supereminere debet; si, juxta sensum Congregationis Sacrorum Rituum, non satis esse judicatur exiguus Crucifixus Tabernaculo infixus, cum Missa celebratur ad Altare, ubi Pyxis cum sacris Particulis in Tabernaculo includitur; si in præsentem non agitur de Altari, in cuius Tabula Imago Salvatoris Crucifixi primo loco Fidelibus exhibetur; nec minus de Altari, in quo Sacra Eucharistia publicè adoranda proposita sit; nemo est, qui non videat, praxim, de qua agitur, recentem indutam, proprioque Marte a privatis personis usurpatam, ex prædictis dicendam esse omnino improbatam; eoque magis, cum ex exiguo Crucifixo, qui præfigitur Tabulæ ejus Sancti, qui Altari superadditur, ea profectò utilitas non consequitur, quam proponit Ecclesia, dum Crucem inter Candelabra collocandam decernit. De hac re præclarissimus Vir Cardinalis Bona ita scriptum reliquit *Rerum Liturgicarum lib. 1. cap. 25. num. 8. : Ab aspectu siquidem Crucis Sacerdoti celebranti Passio Christi in memoriam revocatur, cuius Passio viva imago, & realis representatio hoc Sacrificium est, mortem eruentem Salvatoris nostri incruente exprimens, tamquam idem Sacrificium, quod in Cruce oblatum est, quomodo diverso modo offeratur: His postremis verbis indicatur orthodoxa doctrina, quam Tridentina Synodus declaravit sess. 22. de Sacrificio Missæ cap. 2.*

Itaque, Vos omnes, Venerabiles Fratres, ad quos hæc Apostolica scripta dirigimus, curam magnopere impendite, ne vestras in Diœceses irrepit consuetudo, quam superius explicavimus; quod si jam ipsa invaluerit, humanitatem prius, ac deinde severitatem, si opus fuerit, adhibentes, illam penitus convellite. De Sacrificio Missæ res agitur, adeoque nemo vestrum ignorat, a Tridentino Concilio eam tribui auctoritatem Episcopis, & Ordinariis Locorum, ut etiam tanquam Sedis Apostolicæ Delegati corrigere valeant pravas consuetudines, quæ Ritu Missæ celebrandæ adversantur; Ita clarè desumi-

Adhortatio Pont. ad Episcopos, ne irrepit consuetudo adversus Sac. Ritum.

tur ex sess. 22. in Decreto de observandis, & evitandis in celebratione Missæ. Neque Vos lateat, nullum esse privilegium, aut immunitatem, quæ delinquentibus in hac re suffragari possit, ut vestra ab auctoritate, pœnisque per Vos irrogatis vindicentur; Idem sæpius confirmavit Sacra Congregatio Tridentini Concilii interpres, Decreto inhaerens ejusdem Synodi, quod paulò ante memoravimus: Id Fagnanus testatur ad Cap. Grave, num. 46. de Officio Ordinarii: his verbis: *Et generaliter hoc Decretum (de quo superius dictum est) censuit Sacra Congregatio comprehendere etiam Regulares, quantumvis exemptos, eosque ea omnia, quæ ab Ordinariis Locorum circa observanda, & evitanda in Missarum celebratione statuta fuerint, omnino servare teneri, ad idque etiam pœnis, & censuris Ecclesiasticis ab eisdem Ordinariis cogi & compelli posse.* Nos quidem his Literis eandem auctoritatem, quæ jam præditi estis, iterum Vobis confirmamus. Illud monendum superest, eam Nobis mentem haud esse, ut Imagines Sanctorum, quæ majori Tabulæ Altaris superadditæ sunt, de medio auferatis, cum fortasse defuturi non essent invidi, qui ut pietati vestræ maculam inirent, in vulgus disseminarent, Vos nullâ duci religione in eum Sanctum, cujus Imaginem Fidelium venerationi subducitis: Illud Vobis præcipimus, ut nullo modo patiamini rem Divinam fieri ad hujusmodi Altaria, nisi Crucifixus inter Candelabra ita promineat, ut Sacerdos celebrans, ac Populus Sacrificio assistens eundem Crucifixum facillè, & commodè intueri possint; quod evenire nequit, si exigua solum Crux minori Tabulæ defixa Fidelibus exhibetur. Si ejusmodi corruptela in Diœcesim non valde propagata est, facillè extingui poterit, si privatim Regulares aut Seculares Ecclesiarum Superiores de hac re moneantur: Sin autem latè per Diœcesim invaluerit, tunc a Vobis Edictum necessariò promulgandum erit; quod his nostris Literis conformetur. Plura scribere Vobis præmittimus, quos prudentia, ac doctrinæ laude satis præstantes existimamus Auctoritatem nostram, ut rem perficiatis, & quoties opus fuerit, Vobis petentibus nunquam defuturam pro certo habeatis. Interim Fraternitatibus Vestris, & Populis cura vestræ commendatis Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die XVI. Julii MDCCXLVI. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Dat. die 16. Julii 1746.

De Residentia Episcoporum.

XVIII.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

AD universæ Christianæ Reipublicæ statum, & ad Ecclesiasticarum Legum custodiam, & Fidelium Populorum salutem, tam magni refert singulos Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis præpositos, in ipsis Ecclesiis, vel Diœcesibus sibi creditis assidue residere; ut difficile sit aliud ullum reperire Ecclesiasticæ disciplinæ caput, quod aut Conciliaribus Canonibus atque Decretis, aut Apostolicæ Sedis Constitutionibus & Sanctionibus, tam sæpe tamque impensè inculcatum fuerit & commendatum. Ut autem antiquiora Canonica statuta prætereamus, Nobis satis erit innere, quid hæc de re decreverit Sacrosancta Tridentina Synodus sess. 6. cap. 1. & sess. 23. cap. 1. de Reform.; tum ea quæ recol. mem. Prædecessor

Pontificum & Conciliorum sollicitudo quoad residentiam Episcoporum.

Noster Urbanus Papa VIII. præscripsit in sua Constitutione data apud S. Petrum die XII. Decembris Anni MDCXXXIV., quæ incipit *Sancta Synodus*, & in qua præcedentes aliorum Romanorum Pontificum Pii IV., Gregorii XIII., & Clementis VIII. Leges & Constitutiones retulit, confirmavit, & ampliavit. Neque opus est recensere omnes Encyclicas Literas; quæ, ad Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, & Episcopos de implendo hujusmodi Residentiæ onere identidem admonendos, ab hac Apostolica Sede mitti consueverunt; ut patet ex Epistola jussu Ven. Servi Dei Innocentii Papæ XI. Prædecessoris quoque Nostri scripta die v. Februarii Anni MDCLXXVIII., item ex alia die XXIV. Decembris Anni MDCCVII. a felic. record. Clemente Papa XI. ad suum & Apostolicæ Sedis Nuntium Neapoli commorantem conscripta, ut illius Regni Præsules ad residendum in propriis Ecclesiis & Diocæsihus adigerentur; necnon ex ejusdem Clementis Literis in forma Brevis datis die XXV. Maji Anni MDCCIX. ad Archiepiscopos & Episcopos Poloniae, qui obtentu barbarum & dissensionum, quæ tunc in eo Regno versabantur, suas reliquerant Ecclesias atque Diocæses.

Quid hac in re præstitit Sanctissimus Dominus Noster.

Neque porro Nos hac in re Apostolici Officii Nostri partes desiderari permisimus. Vix enim inscrutabili Divinæ Providentiæ consilio in hac suprema Ecclesiæ universalis specula collocati fuimus, quum veterem Prædecessorum Nostrorum morem in usum revocantes, ad Ven. Fratres omnium per Orbem Ecclesiarum Antistites Apostolica scripta direximus, quibus inter cetera salubria monita, hoc etiam de residendo in propriis Ecclesiis peculiari studio iis inculcare, & tam gravissima damna, quæ ex eorum absentia proveniunt, quam magnas utilitates, quas eorum præsentia conceditis ipsi Diocæsihus affert, ante oculos proponere non prætermisimus, ut videre est in §. 4. Epistolæ Encyclicæ die III. Decembris Anni MDCCXI. a Nobis conscripta, quæ in *Tomo I.* Bullarii Nostri nuper vulgati *num. II.* impressa est. Qui autem hominum corda scrutatur Deus, is sanè novit, quanto & quam acerbo animi Nostri dolore nonnunquam acceperimus, Ecclesiasticas Regulas ab aliquo ex Fratribus hac in parte violari, & quantopere studuerimus, nunc admonendo, nunc obsecrando, nunc increpando, absentes quidem per Literas, præsentem verò ipsa voce ad debitum Residentiæ Officium revocare. Quin etiam laudabilibus Prædecessorum Nostrorum vestigiis inhaerentes, in Nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula, qua Beneficia Ecclesiastica in octo anni mensibus vacatura Nostra dispositioni & collationi reservavimus, simul etiam iisdem Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis residentibus gratiam alternativæ mensium, certis modo & forma ab iis acceptandam, libenter obtulimus; nimirum ut quamdiu ipsi apud Ecclesias aut Diocæses suas verè & personaliter residerent, de Beneficiis hujusmodi Ecclesiasticis, quæ extra Romanam Curiam in Februarii, aliisque alternis anni mensibus vacare contingeret, dummodo aliàs dispositioni Apostolicæ reservata vel affecta non essent, liberè disponere valerent, facultatem tempore Pontificatus Nostri duraturam concessimus; quo scilicet iidem Episcopi, & majorum Ecclesiarum Præsules, ampliore potestate in Beneficiis prædictis conferendis sic obtinentes, hac etiam Apostolicæ Nostræ liberalitatis gratificatione instructi, ad personalem Residentiam prædictam libentius obeundam adducerentur.

Absentiæ causæ, & tempora a Concilio Tridentino permissa.

Quoniam verò & certæ quædam causæ adesse possunt, & hujusmodi occasiones incidere, propter quas, prævio Romani Pontificis assensu, & approbatione, liceat Episcopo a propria Eccle-

sia, & Diocæsi per aliquod definitum tempus abesse; ea verò absentia, quæ ad modicum tempus protrahitur, neminem desertæ Residentiæ reum constituit; ideo & in Conciliis, & in Apostolicis Constitutionibus, ad præcavendos abusus tam circa hujusmodi causarum & occasio- num relevantiam, quam circa tolerabilia temporum spatia, providæ statutz Leges & Regule reperiuntur. Et quidem iustæ ac legitimæ absentia Causæ a præfata Tridentina Synodo *cap. 1. sess. 23.* non aliæ agnitæ fuerunt, quam Christiana charitas, urgens necessitas, debita obedientia, & evidens Ecclesiæ, vel Reipublicæ utilitas. Verùm his etiam causis deficientibus, quum eadem Sacrosancta Synodus perpenderit, ex veterum Canonum sententia, minimè abesse videri eos, qui aliquantisper absunt, & statim sunt reversuri; omnibus Ecclesiarum Antistitibus indixit, ut sibi licitum non putarent singulis annis, ultra duos aut tres ad summum menses, sive continuos, sive interruptos, extra proprias Diocæses commorari; eosque simul admonuit, ne per illius temporis spatium, Dominici Adventus, Quadragesimæ, Nativitatis, Resurrectionis Domini, Pentecostes item, & Corporis Christi diebus, ab Ecclesiis suis Cathedralibus absentes, nisi fortè Episcopalia munia in aliis Diocæsum suarum locis eos detinerent; eamque præterea rationem ab iis haberi voluit, ut absque ullo Gregis detrimento concessa uterentur libertate, & ut id *aqua ex causa fiat*; quibus verbis animi levitas, oblectationum cupiditas, aliæque futiles causæ penitus excluduntur.

Præfatus autem Prædecessor ad peculiare occurrentes casus descendens, Episcopi in Curia promoti unum concessit mensem (quem postea declaratum fuit, a die ipsorum propositionis in Consistorio computandum esse), quo mense elapso, singuli ad proprias Ecclesias se conferre deberent. Sed quum in Concilio Romano, habito a felic. record. Benedicto Papa XIII. Prædecessore pariter Nostro, Episcopi exposuissent, tam exiguo temporis spatio non posse a recens promotis sua in Urbe negocia expediri, idem Benedictus facultatem concessit Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali suo, & Romani Pontificis pro tempore in Urbe, ejusque Districti Vicario, ut præfatum unius mensis terminum, juxta casuum contingentiam, & causâ cognitâ, ad alios quadraginta dies, & non ultra, prorogare posset.

Præterea Episcopis ad Sacra Apostolorum Limita statutis temporibus visitanda personaliter accedentibus, supradictus Urbanus Prædecessor indulgit, ut, Ecclesiis citra Montes, & citra Mare positis præsiderent; per quatuor, qui verò Ultramarinis, & Ultramontanis Ecclesiis præessent, per septem menses continuos a Residentia in suis respectivè Sedibus faciendâ, hujusmodi Visitationis gratia, excusarentur.

Cum verò idem Urbanus declarasset, se, per ea, quæ in suis præfatis Literis constituerat, minimè sublatam voluisse dictam trium mensium licentiam a Concilio indultam; hinc plures ortæ quæstiones, & varia condita sunt Decreta, ab eodem Urbano ejusque Successoribus approbata; cuiusmodi sunt, non licere trimestrem absentiam prædictam conjungere, sive cum eo tempore, quo permittitur Episcopis post suam promotionem in Urbe commorari, sive cum eo, quod ad peragendam Sacrorum Limitum Visitationem eidem concessum fuit: neque fas esse absentia tempora ita disponere, ut tres postremi menses unius anni continentur cum tribus prioribus mensibus anni subsequentis. Sicut etiam verum est prædictos menses conjungere cum eo anni tempore, quo, propter aëris insalubritatem, alicui Episcopo permittitur

Indultum Urbani VIII. a Benedicto XIII. ampliatum, pro Episcopis recens in Urbe promotis.

Item pro visitantibus Limita Apostolorum.

Decreta ad præcavendos abusus.

extra Diocesim degere; ne scilicet continuatis absentia temporibus, vernos simul, & activos menses, sive activos una cum autumnalibus, extra Diocesim duci contingat. Denique, ne quis indulgentia Sacri Concilii per fraudem abuti posset, declaratum fuit, praedictam trium mensium vacationem intra cuiusque anni limites coerceri, ut qui uno anno usus ea non fuerit, non ideo sequenti anno diutius ab Ecclesia sua abesse valeat.

De Episcopis S. R. E. Cardinalibus.

Et quoniam Tridentina Synodus sub Legibus, de Residentia huiusmodi ipsos etiam Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales nominatim comprehendit; praefatus Urbanus Praedecessor, advertens nonnunquam evenire, quod aliquis ex Cardinalibus alicui Patriarchali, seu Metropolitanae; aut Episcopali Ecclesiae praepositus, unum simul ex Episcopatibus Suburbicariis obtineret, constituit, ut huiusmodi Cardinales in primordialis Ecclesiae, non autem apud Episcopatus Suburbicarios, residere tenerentur.

Congregatio super Residentia ab eodem Urbano VIII. erecta.

Denique tam in praedicto Concilio, quam in citata Urbani Constitutione, contra Transgressores huiusmodi Legum, quae ad Residentiam pertinent, gravissima poenae statuta fuerunt; quarum executionem idem Urbanus primò quidem demandavit Auditori Causarum Curiae Camerae Apostolicae: Verum biennio post totam huius materiae cognitionem delegavit Congregationi particulari a se deputatae, quam compositam esse voluit ex tunc, & pro tempore existentibus Cardinali Romani Pontificis in Urbe Vicario, nec non eiusdem Pontificis Datario, & Secretario Status, ac Secretario Brevium, duobus item Secretariis Congregationum negotiorum & consultationibus Episcoporum, & Regularium, ac interpretationis, & executionis Decretorum praedicti Concilii Tridentini respective praepositarum. Et quidem praedicto Cardinali Vicario facultatem tribuit, ut, iustis ex causis, & cum consilio praedictorum Praelatorum, concedere posset Episcopis licentiam absendi a propriis Ecclesiis, & Diocesibus spatio dumtaxat dierum quadraginta, ut in ipsius Urbani Literis datis die prima Januarii Anni millesimi sexcentissimi trigesimali sexti distinctius praescribitur.

Huius Congregationis Caput, seu Praefectus, ex quo eadem instituta est, semper fuit praefatus Cardinalis Vicarius pro tempore existens; quemadmodum eiusdem Secretarii munus is semper gessit, qui Congregationi Concilii Tridentini fuit a Secretis; unde etiam Nos ipsi, dum in minoribus constituti Officio Secretarii praedictae Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini interpretum fungeremur, per quoque munus Secretarii alterius Congregationis super Residentia Episcoporum simul sustinimus. Quae sane Congregatio, ut ex illius Secretariae Regestis apparet, tam ipsius Urbani Praedecessoris temporibus, quam aliis subsequenter, non semel singulis Annis adunari consuevit; id quod a san. mem. Praedessore pariter Nostro Clemente Papa XI. in usum revocatum fuit, & identidem peractum; Nobismetipsis praefatum Secretarii munus obeuntibus, consecisque a Nobis, & impressis foliis, ea prorsus methodo, quae pro causis ad Congregationem Concilii pertinentibus observatur.

Huius Congregationis praxis.

Ut autem Episcopi a suis Ecclesiis, vel Diocesibus licite abesse possint, quum praeter causam Canonicae, expressa quoque licentia Romani Pontificis, ut supra diximus, sit necessaria; excepto casu praedictae trimestris absentiae a Concilio permittae, pro qua nulla peculiaris requiritur licentia, quum idem Concilium Episcoporum abscedentium conscientiae relinquat, de aequitate causae iudicium facere; hinc est, quod quaecumque huius generis licentia olim indul-

geretur, per speciale Chirographum manu Pontificis signatum expediebatur. Postmodum vero inductus fuit mos describendi omnes huiusmodi licentias in unico Folio, quod Pontifici subscribendum deferrebat; quem sane morem a Praedecessoribus Secretariis inventum, Nos quoque servavimus.

Cum autem post absentiam duodecim annorum, quorum duos apud Anconitanam, & decem apud Bononiensem Ecclesias regimini Nostro successivè commissas, assidue residendo transegiimus, in Urbem reversi, & ad Apostolicam Sedem, quamvis immerentes, evecti fuimus; Congregationis praefatae sessiones, materia forsitan deficiente, non amplius frequentari comperimus; neque porrò Chirographa, aut Folia signanda Nobis oblata fuerunt; sed facta Nobis orationibus a Praelato dictatum Congregationum super executione, & interpretatione Concilii, & super Residentia Episcoporum Secretario, tam petitionum Episcoporum, qui vacationem a Residentia postulabant, quam Causarum, quibus huiusmodi petitiones innitebantur, relatione; nostroque desuper accepto responso; opportuna singulis Decreta perferri, eaque a Cardinali Vicario Nostro, tamquam praedictae Congregationis super Residentia Episcoporum Praefecto, signari consueverunt. Verum quum Nos haec agenda rationem pro rei gravitate nimis compendiarum iudicaverimus; visum est Nobis Motu proprio, & ex certa scientia, non solum pro debita, ut ajunt, actus solemnitate, sed etiam pro ipsius rei substantia, & pro maturiori examine causarum, quae ad huiusmodi licentias obtinendas afferuntur, infra scriptas leges, & ordinationes inviolabiliter in posterum observandas, Apostolica auctoritate, tenore praesentium, edicere & constituere.

Primum itaque relata superius Sacrosanctae Tridentinae Synodi Decreta, *sess. 6. cap. 1., & sess. 23. cap. 1. de Reformat.* laudatasque Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum Pii IV., Gregorii XIII., Clementis VIII., & Urbani pariter VIII. Constitutiones, & Ordinationes, nec non omnes & singulas, quas supra inavimus, Resolutiones Apostolicae Sedis auctoritate editas, innovantes, & tam Decretorum, quam Constitutionum, Ordinationum, & Resolutionum huiusmodi tenores etiam veriores pro factis hic expressis, ac etiam de verbo ad verbum insertis habentes, & haberi volentes; illaque & illas, quatenus opus sit, iterum plenissime approbantes, & confirmantes; omnia & singula in ipsis contenta, ab iis, ad quos spectat, & pro tempore in posterum spectabit, attendi, & in his omnibus; quae Nostri hinc Literis non adferuntur; exactissime impleri & observari volumus, statimus; & in virtute sanctae obedientiae mandamus, atque praecipimus; non obstantibus quibuscumque privilegiis, aut contrariis, etiam quantumvis in veteratis, usibus & consuetudinibus, quae potius abusus & corruptelae dici debent; quibus, si forte adesse, aut allegari contingat, motu ac scientia simili, ac de praedictae Apostolicae auctoritatis Nostrae plenitudine, derogamus, ac derogatum esse volumus & decernimus.

Secundo loco, & consequenter ad praemissa, adversus praedictarum Legum, & Constitutionum Transgressores, omnes & singulas poenas in eisdem Decretis, & Constitutionibus latas & comminatas, auctoritate quoque nostra confirmamus & innovamus; amissionis scilicet quartae partis fructuum unius anni, ipso facto ab iis incurrendae, qui legitimo impedimento, seu iustis & rationabilibus causis cessantibus, & absque expressa, ut praefertur, Apostolicae Sedis licentia, sex mensibus continuis extra suam Diocesim morando abfuerint; & amissionis alterius quartae partis

Quam olim intermissam Pontifex restaurare intendit.

Canonica, & Pontificia statuta confirmat, & innovat, contrariis non obstantibus.

Item poenas in contravenientes latas.

fructuum, eodem modo incurrenda, ubi hujusmodi absentia ad alios sex menses protrahatur; ut in prædicto Concilio Tridentino *sess. 6. cap. 1. de Reform.* statutum fuit; incursum quoque in peccati mortalis reatum, & obligationis restituendi fructus in absentia perceptos, nulla etiam prævia declaratione, eosque erogandi in Ecclesiarum fabricas, seu in subventionem pauperum ipsius loci, quacumque conventionem, seu compositionem pro hujusmodi fructibus malè perceptis prohibita; ut in eodem Concilio *sess. 23. cap. 1.* præscribitur. Similiter impositam a prædicto Pio IV. Prædecessore penam amissionis facultatum testandi & disponendi, si quæ transgressoribus hujusmodi competere dignoscantur; nec non inhabilitatis ad majores Dignitates, & Ecclesias obtinendas, quam præfatus quoque Prædecessor Clemens VIII. indixit, per omnia confirmamus, & innovamus. Quibus omnibus hoc etiam superaddimus, ut iidem transgressores omnibus & singulis Indultis, & Privilegiis, quæ forsitan ipsis, tamquam Pontificio Solio Assistentibus, concessa fuerint, ipso facto privati esse censeantur: Decernentes, sub Transgressorum nomine comprehendi non solum eos, qui præter tres menses a Concilio toleratos, absque legitima causa, & expressa Romani Pontificis licentiâ, extra proprias Dioceses commorantur; sed eos etiam, qui hujusmodi licentiam falsis simulativis causis dolosè extorquere non dubitaverint; vel eâ semel ritè rectèque obtentâ, præscriptos in eadem limites, ac præfixum tempus prætergressi fuerint. Quod si nihilominus aliqui, non minus Canonica statuta, quam propositas hujusmodi pœnas contemnerent, in sua contumacia obfirmati perseverare præsumperint; volumus adversus istos ad ulteriora cum effectu procedi, juxta mentem ejusdem Concilii Tridentini, quod in *citato cap. 1. sess. 6.*, Romanum Pontificem pro tempore existentem hortatur, ut suæ supremæ Sedis auctoritate in hujusmodi Transgressores ad severiorem Sacrorum Canonum normam animadvertat, atque etiam Ecclesiis ipsis de utilioribus Pastoribus provideat, sicut in Domino noverit salubriter expedire.

Tertio loco volumus & mandamus, ut prædictæ Congregationis super Residentia Episcoporum ab Urbano Papa VIII. institutæ exercitium, atque sessiones resumantur; confirmantes ipsius Præfecturæ munus dilecto Filio Nostro Joanni Antonio Tituli Sancti Martini in Montibus Presbytero S. R. E. Cardinali Guadagni nuncupato moderno Nostro in Urbe ejusque Districtu in spiritualibus Vicario, ejusque in Officio Vicariatus hujusmodi Successoribus; sicut etiam Officium Secretarii ejusdem Congregationis dilecto Filio Magistro Joseph Alexandro Furietto, ejusque Successoribus Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum Secretariis; eosdemque statuantes in hujusmodi Congregatione nunc & deinceps pro tempore locum habere, & suffragium ferre, quicumque ea officia, & munera obtinent, sive obtinebunt in posterum, quæ in præcatis Urbani Prædecessoris Literis designantur. Præterea quum minime expediat hujusmodi Congregationem Promotore Fiscali carere, Nos eum, qui in Tribunali prædicti Cardinalis Vicarii Urbis Officium gerit Promotoris Fiscalis, ejusque in Officio Successores pro tempore, ad idem munus obeundum deputamus in præfata Congregatione, cui ipsum, seu ipsos cum consultivo suffragio volumus interesse. At verò perpentes, quod si Congregatio isthæc toties habenda foret, quoties ab aliquo Episcopo licentiam abscedendi a Diocesi peti contingeret, eadem aut propter frequentiam nimis onerosa evaderet, aut propter negotiorum levitatem tractu temporis negligi, & parvipendi posset;

volumus, atque statuimus, eandem tunc tantum cogendam, habendamque esse, quum aut a Nobis, sive a Successoribus Nostri Romanis Pontificibus, alicujus negotii cognitio ipsi remissa, & delegata fuerit: Aut, hujusmodi etiam remissione cessante, quoties de pœnis superius constitutis, adversus aliquem transgressorem ipsa decernendis infligendisque deliberandum fuerit; siquidem hujusmodi pœnarum modus, prout cujusque major, aut minor contumacia exegerit, ab eadem Congregatione statuendus erit, ut facta per ipsius Secretarium Nobis, seu Successoribus Nostri relatione, approbatæ Congregationis resolutione, ad hujusmodi pœnarum executionem cum effectu procedatur; aut denique quum aliquis Episcopus infantiam proponat abscedendi a propria Diocesi ratione alicujus muneris, sive officii, cujus ea dicatur natura esse, ut Apostolicum Indultum de non residendo ad longum tempus ipsi sit concedendum; Nos etenim hujusmodi Indulta nemini unquam concedi debere decernimus, nisi prævio causarum examine in eadem Congregatione peragendo; Nosstraque & Successorum Nostrorum scientia, & approbatione, & mediante expeditione Literarum Apostolicarum in forma Brevis; ideoque mandamus Nostro & Romani Pontificis pro tempore existentis Supplicum Libellorum Secretario, aliisque Secretariis quorumvis Congregationum, quibus ea de re preces oblata fuerint, ut illas in prædictam Congregationem super Residentia Episcoporum omnino remittant; simulque prohibemus Nostro, & Successorum Nostrorum pro tempore Secretario Brevis, nè Literarum Apostolicarum super Indultis hujusmodi exempla Nobis, aut Successoribus Nostri signanda, ullatenus afferat, nisi authentica documenta, tam de causarum examine in dicta Congregatione peracto, quam de Apostolica approbatione, & assensu consequenter emanatis, eidem fuerint exhibita.

Quarto loco statuimus, ut Folia superius enunciata in posterum omnino confiscantur, in quibus nimirum describantur nomina Episcoporum, quibus dantur Indulta commorandi extra Diocesim, unâ cum causis ab ipsis adductis atque probatis, & spatio temporis ad quod hujusmodi Indulta conceduntur; quæ quidem Folia a Romano Pontifice subscripta, in Tabulario prædictæ Congregationis, ut aliàs, asservari præcipimus: Quod tamen intelligi volumus non de iis Indultis, quæ per Apostolicas Literas in forma Brevis expedienda esse in paragrapho superiore descripsimus; sed de alterius generis Indultis, de quibus infra dicendum erit, quæque, post Pontificium assensum a Secretario requisitum & obtentum, expediri debent per Decreta a prædicto Cardinali Vicario Urbis, tamquam præfata Congregationis Præfecto, subscripta. Decet enim has quoque licentias non sine Pontificia subscriptione prodire; idque obtinebitur accedente Signatura Pontificis super prædictis Foliis, in quibus singulorum Indultorum tenores, & causæ a Secretario descriptæ erunt; quemadmodum elapsis temporibus, atque etiam a Nobis ipsis, dum hujusmodi Secretarii munere fungeremur, servatum fuisse narravimus.

Quinto loco, quoniam experiendo cognovimus, quod ad obtinenda Indulta commorandi extra Diocesim, infra scripta plerumque causa ab Episcopis afferri solent; nimirum aut necessitas assistendi personaliter alicui liti, seu controversiæ, in qua Ecclesiæ, aut Cleri sui, vel etiam propriæ Familiæ res agatur, quæque in Romana Curia introducta sit, vel alia in Urbe, in qua resideant majora Tribunalia, quorum ea de re judicium esse debeat; aut corporalis ægritudo,

Addita pœna privationis Indultorum competentium Assistentibus Solio Pontificio.

Congregationem super Residentia Episcoporum, ejusque sessiones, in usum reducit.

Eique deputat Promotorem Fiscalem.

Præscribit occasiones, quibus adunari debeat.

Folia, cum expressione Indultorum, quæ conceduntur, ad Pontificis Signaturam deferri mandant.

Singulis absentia causis opportuna Rescripta comparat.

quã correptus fuerit Episcopus, dum extra Diocesim, Conciliaribus mensibus utens, morabatur, itaut ad eandem Diocesim reverti nequeat; aut adversa valetudo in ipsa Diocesi contracta, ad quam depellendam Medici putent necessarium fore, Episcopum aërem, & solum aliquantisper mutare; aut denique malignitas aëris in Diocesi vigens, quam aliquibus anni mensibus devitari oporteat: Et quoniam nec ulla ex praemissis causis, absque expressa Romani Pontificis approbatione, quemquam ab onere residendi eximere potest; & nisi certis expressis circumstantiis, iisque verificatis, difficile est ad hujusmodi approbationem ritè recteque procedere; necessarium Nobis visum est infra scriptas Regulas statuere, quas in singulis respective casibus ab iis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, observari mandamus, atque precipimus.

An, & quando per-
mittendum
Episcopo,
ut a Diocesi
absit.
causa Litis.

Si quis igitur in posterum licentiam petierit abscedendi a Diocesi sibi concedita, ut judiciali controversia, quae alibi vertitur, per se ipsum interfit; exprimere debet in precibus tum Locum, sive Urbem, in qua hujusmodi agitur, tum etiam an ea pertineat ad ipsam Oratoris Ecclesiam, seu Clerum, vel potius ad ipsius Familiam. Et quidem si ad Familiam pertineat, absque eo quod Secretarius Congregationis Pontificem, aut Cardinalem Praefectum adeat, rescribendum ab ipso erit, ut Orator ad effectum, de quo in precibus, utatur mensibus a Conciliis indultis. Quod si eis jam usus fuerit, ulterior ipsi licentia non concedetur. Si verò de ejus Ecclesiae, vel Cleri rebus agatur, exponi debebunt, tum status litoris, ejusdemque gravitas, tum causa, propter quas necessaria creditur in loco iudicii Oratoris praesentia; tum etiam declarandum, an mensibus Conciliaribus usus fuerit. Et quidem si nondum illis usus sit, rescribendum erit, ut eos in hujusmodi causam impendat. Si verò id amplius Episcopo integrum non sit, (qua in re nec dolus, nec fraus intercesserit), & alioquin ipsius instantia justa videatur, tantum illi temporis, & non amplius, ad commorandum extra Diocesim tribuatur, quantum iudicatum fuerit necessarium esse, ad Causa Defensores, Advocatos, & Judices de omnibus, quae ad rem pertinent, sufficienter instruendos. Si enim licentia abscedendi a Diocesi usque ad finalem exitum causae extendi deberet, nemo non videt, quam diuturna plerumque foret in hisce casibus Episcoporum absentia, & quam facile evenire posset, ut plerumque Dioceses complurium annorum spatio suorum Pastorum praesentia carerent.

Quid ratione
Infirmis
extra Diocesi
contracta.

Qui verò licentiam abscedendi petierint ratione infirmitatis extra Diocesim contracta dum vacatione a Concilio indulta uterentur, asserentes ea de causa regressum ad propriam Diocesim sibi prohiberi; exponere debebunt contracta infirmitatis qualitatem, & super ea testimonium Medici juramento firmatum exhibere. Atque ubi petita licentia ipsis indulgeatur, ea semper ad certum, ac definitum tempus concedi debet, adjecta quoque clausula *si tantum infirmitas duraverit*.

Quid ad
convalescendum
ex morbo
in Diocesi
contracta.

Ab iis autem, qui hujusmodi licentiam postulaverint, eò quod aëris mutatione opus sibi esse dicant ad convalescendum ex morbis, quos in suis Ecclesiis residendo contraxerunt, exprimendum erit in precibus, quo morbi genere, & quam graviter laborent; ac proferendum testimonium Medici, qui iurejurando testetur, utile ac necessarium Oratori esse, ut in aliam Regionem, atque aërem per aliquod tempus se transferat. Nec illud silentio praeterendum, an scilicet Orator, antequam morbo corripere, trimestri licentia a Concilio permisa usus fuerit: Si enim id nondum fecerit, &

tempus a Concilio indultum sufficiens ipsi non reputetur, poterit eidem concedi, ut per quatuor menses, in quibus tamen Conciliares Menses comprehendantur, a Residentia absens permaneat: At si praedictos Conciliares Menses, remoto omni dolo & fraude, jam extra Diocesim transegerit; tantum temporis ipsi indulgeatur, quantum ad confirmandam ipsius valetudinem verè necessarium esse prudenter judicabitur.

Qui tandem licentiam commorandi extra Diocesim postulabit propter malignitatem aëris, quem in sua Diocesi aliquo anni tempore insalubrem esse affirmet; is videat etiam, atque etiam quid agat: Et quidem pro veritate exponat, quibus anni mensibus perniciosus sit Regionis aër: Item an eadem Caeli temperies totam comprehendat Diocesim, itaut nullus intra ejus tractum locus existat, in quo suspicium illud tempus absque salutis detrimento transigere valeat; postremo an Conciliaribus Mensibus usus fuerit. Etenim si nondum eos sibi sumpsit, non agrè obtinebit Indultum abscedendi per quatuor menses (quatenus periculum ab aëre tamdiu durare censetur), in quibus tamen tres illi a Concilio permitti numerandi erunt: Si autem hujusmodi Concilii indulgentia jam usus fuerit, frustra novum Indultum praedicta de causa ab Apostolica Sede postulabit; sibi imputare debet, quod quum sciret certo anni tempore in sua Diocesi aërem insalubrem fore, concessos vacationis Menses in tempus illud non reservaverit. In omnibus autem absentia Indultis, quae ratione aëris insalubris in posterum concedentur, hanc clausulam adjici volumus: *Dummodo intra Diocesim aliquis locus non adsit, in quo aer salubris sit, & in quo Episcopus commorari possit.*

Quid ratione
aëris insalu-
bris.

Sane praedictus Urbanus Praedecessor non praetermisit eorum Antistitem causam considerare, qui Provincialibus Conciliis, vel Congregationibus, seu Assembleis generalibus, in quibus Ecclesiastici intervenire solent, personaliter interesse, sive in aliis muneribus, aut Reipublicae officiis, quae ipsorum Episcopatus, Ecclesiisque adjuncta sunt, ad certum tempus extra Diocesim occupari solent, ac debent; & his quidem in praesentata Constitutione licentiam abscedendi concessit pro eo definito tempore, quo ejusmodi Concilia, Congregationes, & Assembleae peragentur, exercitiumque muneris, seu officii publici eorum Ecclesiis adjuncti, actu duraverit; dummodo iis finitis, recto tramite ad Ecclesias sibi commissas sese conferrent; cujus concessionis aequitatem Nos quoque agnoscimus, eandem approbamus, & confirmamus. Sed quum idem Urbanus nihil statuerit de Episcopis, qui a Residentia sua loco discedunt pro Processuum in causis Beatificationum, aut Canonizationum compilatione, Apostolica auctoritate ipsis delegata; necesse est aliquid a Nobis pro his etiam casibus opportunè constitui.

Quid pro
celebrandis
Conciliis,
Assembleis,
Diastis &c.

Expediuntur a Congregatione Sacrorum Rituum Literae, quas vocant Remissoriales, & Compulsoriales, quibus committitur, ut supra dicti Processus auctoritate Apostolica conficiantur; eaque diriguntur tribus Episcopis, aut Superioribus Praelatis, cum clausula, ut *duo ad minus procedant*. Cumque in hujusmodi Episcoporum numero semper includatur Ordinarius loci, in quo Processus constituitur; fere contingit, e tribus, ad quos Literae sunt directae, unum dumtaxat a Residentia avocari. Ubi itaque aliquis Episcopus Titularis Ecclesiae in partibus Infidelium constituta haberi possit, volumus eum in praesentis Literis pro uno ex tribus Episcopis comprehendere. Quod si tres omnino Antistites in propriis Ecclesiis residentes ad

Quod pro
constituendis
Processibus
Apostolicis
in Causis
Canoniza-
tionum.

hujusmodi

hujusmodi effectum delegari oporteat, statuimus atque precipimus, ut Litera a prædicta Congregatione dirigantur Episcopis, qui viciniores sunt Diocesi, in qua Apostolicus Processus conficiendus erit. Quoniam verò non de re agitur, quæ duabus tribusve hebdomadibus perfici queat, sed quæ plurimum sæpe mensium, aut etiam annorum operam requirit; volumus, ut Episcopi, qui ejusmodi delegationem acceptaverint, necessariam licentiam abcedendi a Diocesi, causam absentia exprimitendo, petere & impetrare non omittant, sub penis adversus eos constitutis; qui absque causa extra Diocesim commorantur. In hujusmodi autem licentia concedendis, statuimus, ut Conciliares Menses semper comprehendantur, & præter eos, triginta dumtaxat dies, si opus fuerit, adjiciantur; nam & ad plura peragenda quadrimestre spatium sufficiens est; & si adhuc facienda superint, quatuor alii menses sequenti anno in idem opus infumi poterunt.

De præmissis obsequantia præceptum.

Hæc sunt, quæ salubriter in Domino statuenda judicavimus, quæque pro regula, & norma in posterum haberi volumus, ut a Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, gravissimum, quod ipsis incumbit, Residentia officium exactè impleatur. Itaque Dilecto Filio moderno præfata Congregationis super eadem Residentia Secretario, ejusque Successoribus in perpetuum, injungimus, & in virtute sanctæ obedientia, sub penis contra inobedientes mandatis Apostolicis in re gravi, precipimus, atque jubemus, ut supplices Libellos pro parte quorumcumque Antistitum sibi oblatos, in quibus ea, quæ supra adnotavimus, expressa non fuerint, quibusque necessaria authentica documenta, superius pariter indicata, non sint adjuncta, nullo modo recipiant, multoque minus ad Pontificem referant: In Decretis autem, quæ post Pontificium assensum ab ipsis Secretariis in consueta audientia reportatum, a Cardinali ejusdem Congregationis Præfeto subscribenda erunt, superscriptas clausulas respectivè apponere non prætermittant; illud etiam expressè cavendo, ut quæ concedentur Indulta, a die Datæ ipsorum Decretorum decurrere intelligantur.

De onere denunciandi non residentes.

Denique Venerabiles Fratres Patriarchas, Primates, Metropolitanos, & Episcopos omnes monemus, ut non solum ipsi statutas de Residentia leges adamussim observent, sed etiam memores sint Decreti a Sacra Tridentina Synodo editi *sess. 6. cap. 1. de Reformatione*, quo jubentur singuli pro virili parte in aliorum agendi rationem respectivè vigilare, & non residentes Romano Pontifici infra certum tempus denunciare. Nostri quoque, & Apostolicæ Sedis Nuntiis hoc idem demandamus, & injungimus; ubi intra ipsorum Nuntiaturæ Districtum aliquis Episcopus, seu Superior Prælatas existat, qui Canonicas Leges hac in parte violare dignoscatur.

Specialis commissio Nuntio Apostolico Neapoli commoranti injuncta.

Et quia Nobis relatum est, nullibi frequentius prædictas Leges ab Episcopis violari, quam in proximo Neapolitano Regno, (neque verò id mirum in tanto eorumdem numero), volumus, atque statuimus, ut in Indultis absentia, quæ pro Episcopis prædicti Regni in posterum expediri contingat, ad cæteras clausulas superius præscriptas, hæc etiam addatur, ut obtemperata licentia exhiberi debeat Apostolico Nuntio Neapoli commoranti, alioquin nullius roboris, & momenti habeatur. Nos siquidem prædicto Nuntio earundem præsentium tenore committimus, ut hujusmodi Licentias in acta sui Tribunalis referri faciat, itemque de causis, propter quas concessæ fuerint, inquiret, ac tempus in iis præfinitum observet, ad hoc scilicet, ut & per eum resciri possit, si quid obreptum,

aut subreptum fuerit in precibus; & ipsum latere nequeat, si quis præscriptos sibi limites transgrediatur, sive absque necessario Apostolicæ Sedis Indulto, extra tempora a Concilio permessa, longè ab Ecclesia, & Diocesi sua commoretur. Pro iis autem, qui, ut Nobis pariter relatum fuit, Dioceses suas deserunt, & non quidem in Urbem Regni principem, ubi Apostolicus Nuntius moram trahit, sed in alias se conferunt ejusdem Regni Civitates, quin ipse Nuntius quidquam de ipsis audiat; injungimus eidem Nuntio, ut per Officiales suos, atque Ministros, quos in omnibus Diocesis retinet, curet se certior fieri de Episcopis, quicumque a propriis Diocesis recedunt: Ut & ii, qui obtentis licentiis abutuntur, & multo magis ii, qui proprio Marte se gerere præsumunt; (dum vel absque prævia licentia, præter tempus a Concilio indultum a suis Diocesis absent, vel si ob aliquem inopinatum eventum ab ipsis discedere compulsi fuerint, hujusmodi licentiam, statim ac ad destinatum locum pervenerint, petere & impetrare non curant;) severiori sacrorum Canonum, & Apostolicarum sanctionum censura subjiciantur.

Cæterum intendimus sub præsentium Literarum Nostrarum ordinatione, & dispositione etiam ipsos Venerabiles Fratres Nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, qui Patriarchalibus, Primatialibus, Archiepiscopalibus, & Episcopalibus Ecclesiis prædictis ex concessione, & dispensatione Apostolica nunc præsent, & in futurum præerunt, comprehendi, ac comprehensos esse, & fore.

Præsentibus quoque Literas, omniaque & singula in eis contenta de subreptionis, obreptionis, aut cujuscumque nullitatis, vel invaliditatis vitio, intentionisque Nostræ, ac quocumque alio defectu, etiam ex eo, quod in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, & præsertim ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, solemnitateque, & alia servanda, & adimplenda nullatenus servata, & adimpleta fuerint, ac quocumque alio colore, preteritu, occasione, & causa, etiam necessario exprimitenda, a quocumque notari, impugnari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodvis juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari nullo unquam tempore posse; sed semper perpetuoque valida, firma, & efficacia esse & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari, perinde, ac si in Consistorio Nostro secreto, & de eorumdem Fratrum Nostrarum consilio, & unanimo consensu emanassent: Sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, nec non prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, prædictamque Congregationem super Residentia deputatam, & quocumque alios quavis auctoritate, & potestate fungentes nunc, & pro tempore existentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, declarandi, interpretandi, & definiendi facultate, judicari & definiri debere, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Universalibus, Generalibus, Provincialibus, & Synodalibus

S. R. E. Cardinales præmissis legibus expressè comprehenduntur.

Literarum firmitati consultur.

Sublato & irritum &c.

Derogationes.

Conci-

Conciliis editis, vel edendis, nec non, quantum opus sit, de non tollendo jure quaesito, aliisque Cancellariae Apostolicae Regulis, Statutis quoque, etiam juratis consuetudinibus, etiam diuturnis, & immemorabilibus, dictarum respective Ecclesiarum, nec non licentis, privilegiis, & indultis etiam Apostolicis, eisdem Ecclesiis, earumque Praefulis quomodolibet haec tenens concessis, omnibusque & singulis aliis, quae praedictus Urbanus suarum Literarum firmitati, & executioni voluit non ob stare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Ut autem eadem praesentes, & in eis contenta quaecumque, ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis illorum ignorantiam praetendere possit; volumus, quod eadem praesentes per aliquem, seu aliquos ex Curatoribus Nostros ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, ac Cancellariae Apostolicae, & in Acie Campi Florae de Urbe publicentur, & earum copia ibidem affigantur, & affixae reliquantur, quae sic publicatae, & affixae omnes & singulos, quos concernunt, arceant & afficiant, non secus ac si eorum unicuique personaliter intimatae, & notificatae fuissent; quodque earundem praesentium Transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personae in Dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus Fides adhibeatur in Judicio, & extra illud ubique locorum, quae adhiberetur ipsis praesentibus, si forent exhibita, vel ostensa.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrarum Ordinationum, Constitutionum, Derogationum, Praeceptorum, Statutorum, & Decretorum infringere, seu eidem ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae MDCCXLVI, tertio Nonas Septembris, Pontificatus Nostri Anno VII.

D. Card. Passioneus.

J. Datarius.

VISA DE CURIA

I. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Loco ✕ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die 20. Septembris 1746.

XIX.

Firmanae Congregationi, quoad Gubernium tam Politicum, quam Oeconomicum Civitatis & Comitatus Firmi primitiva jurisdictione tribuitur.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

PATERNI prorsus studii, quo Civitatem nostram Firmam, ejusque Comitatum, & Incolas universos, pro imposito Nobis desuper Supremi Principis officio prosequimur, haud leve argumentum edidimus sub ipsum Pontificatus nostri initium; quum per Nostras in forma Brevis Literas datas die xx, Septembris Anno MDCCXL., Congregationis Firmanae nuncupatae, quae ad illius Civitatis & Comitatus negocia in Romana Curia & Urbe cognoscenda a dirigenda, a Praedecessoribus Nostri Romanis Pontificibus erecta fuerat, novam utilioreque formam constituimus, immutato veteri ipsius statu,

quo permanente, nec satis promptam fore, nec adeo proficuum, ut par erat, hujusmodi negotiorum & Casuarum tractationem expeditionemque judicavimus. Ex qua sane providentia Nostrae dispositione quum uberiora in dies emolumenta ad optimum ipsius Civitatis & Comitatus regimen provenire dignoscantur, non illud tamen sequutum est, ut omnino sublata fuerit vetus quaedam controversia, quae dudum vigeat inter eandem Civitatem Firmanam ex una, & nonnullas Communitates Castrorum & Locorum ipsius Comitatus ex altera parte, super eo, an cognitio negotiorum Oeconomicorum tum ipsius Civitatis, tum Communitatum hujusmodi, ad praefatam Congregationem Firmanam privatim spectaret, vigore facultatum a san. mem. Praedecessore Nostro Innocentio Papa XII., in Literis super ipsius erectione die tertia Januarii Anno MDCXCII. emanatis, ipsi concessarum; seu vigore subrogationis hujusmodi Congregationis in locum Cardinalium Nepotum, sive aliorum Consanguineorum Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum, quibus ejusdem Civitatis & Comitatus Gubernium, & omnimoda in eam, eumque jurisdictione per duo ferme saecula demandari, ac respective ab iisdem plenissime exerceri consueverat; an vero ad aliam Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium super Bono Regimine Communitatum Status Nostri universi deputatae, privatim potius pertineret, vigore amplissimarum facultatum, quae tam a felic. recordat. Clemente Papa VIII. Praedecessore pariter Nostro in Bulla erectionis ejusdem Congregationis, quam a sim. mem. Paulo Papa V., & Clemente Papa XI. eidem Congregationi tributa fuerunt, dum per suas respective Literas illius jurisdictionem quoad Communitates ejusdem Status Ecclesiastici in genere asseruerunt, seu declararunt, aut ampliarunt.

Quamvis enim in praedicta Civitate Firmana certus quidam Officialis existeret, Commissarius Tabellista nuncupatus, a Romano Pontifice, seu pro rerum circumstantiis, & pro collationis modo, ab ipso Firmanae Congregationis Praefecto ad hoc deputatus, ut revisis & examinatis, sub directione Gubernatoris pro tempore existentis, tam ipsius Civitatis, quam aliarum Communitatum de praedicto Comitatu, reddituum & expensarum Tabellis, eas in Urbem transmitteret ad praedictam Congregationem Firmanam; cujus esset opportuna Decreta & Mandata super earum Communitatum Oeconomico regimine condere & expedire; Nihilominus praefatae Communitates Locorum & Castrorum de Comitatu, sive ex praetensis gravaminibus in hujusmodi Tabellarum examine sibi aliquando irrogatis, sive ex peculiaribus quibusdam exemplis, quibus constabat praedictam Congregationem Boni Regiminis, pro extraordinariorum quorundam onerum repartitione & exactioe, aliquos jurisdictionis actus exercuisse, variaque Decreta edidisse, ad Oeconomicum ipsius Firmanae Civitatis, & Castrorum statum aliquo modo pertinentia; saepe detrecharunt rerum suarum status atque Tabellas praedicti Commissarii, atque etiam Gubernatoris, ipsiusque Congregationis Firmanae iudicio & examini subicere, eorumque mandatis obtemperare; contententes, ad solam Congregationem Boni Regiminis hujusmodi Oeconomicorum negotiorum cognitionem spectare: Quae controversia pluries agitata, non sine Partium dispendio, & negotiorum confusione ac detrimento, nunquam tamen omnino dirempta, aut definita fuerat.

Cumque eadem quaestio nuper, occasione peculiaris ejusdem casus, iterum exorta, atque

Status controversia.

Quae advocatur ad Sanctissimum, &c.

Publicationis vis, & exemplorum auctoritatis.

Sanctio.

Dat. Pontificatus Anno 7. die 3. Septembris 1746.

Congregatio Firmana a Pontifice instituitur.

1746.
ad Signaturam Gratia.

acerrimis Partium studiis redintegrata esset; visum est Nobis totam hujus materiae cognitionem supremo iudicio Nostro reservare, eamque in Signatura Gratia, cum consilio dilectorum Filiorum ejusdem Signaturae Vorantium, & Partibus plenè auditis, perpetuò atque irrevocabiliter definire. Quamobrem hujusmodi causam in statu, & terminis ad Nos & ad Signaturam praedictam advocatam, per Decretum a dilecto filio Magistro Clemente Argenvillieres Auditore Nostro editum; transmissaque pro parte Civitatis Firmanae opportuna Commissione; cum utraque Pars omnia documenta & exempla in rem suam collegisset, suasque rationes tam in scriptis, quam oratenus per suos Defensores, & Advocatos Nobis exposuisset; Nos demum in praedicta Signatura Gratia coram Nobis habita die XIX. elapsi mensis Julii, auditis dictorum Vorantium suffragiis, omnibusque mature pensatis, decrevimus, & pronunciamus: *Gubernium tam Politicum, quam Oeconomicum Civitatis & Castrorum Firmi privativè spectare ad Congregationem Firmanam.*

Resolutio.

Gubernium Politicum, & Oeconomicum Firmi, & Comitatus, Firmanae Congregationi privativè tribuitur.

Cujus porro Resolutionis & Rescripti Nostri perpetuae firmitati consulere, ac simul praedictae Congregationis Firmanae facultates amplius atque distinctius declarare volentes, praesentium Literarum tenore, ac Motu proprio, & ex certa scientia, meraque deliberatione Nostri, eidem resolutioni inhaerentes, statuimus & declaramus, Gubernium tam Politicum, quam etiam Oeconomicum Civitatis Firmanae praedictae, ac Civium, & Incolarum, nec non Territorii & Districtus totius Comitatus, ejusque Castrorum, Terrarum, atque Locorum, antedictae Congregationi Firmanae privativè quoad quoscumque alios omnino competere; itaut quemadmodum per declaratam voluntatem praefati Praedecessoris Innocentii Papae XII., in supra relatis ipsius Literis distinctè expressam, ad ipsam Congregationem Firmanam, in Gubernio Politico ejusdem Civitatis & Comitatus, similis, atque eadem planè potestas, auctoritas, & jurisdictionis, omnesque & singulae competunt facultates, quae quoad universum Statum Nostrum Ecclesiasticum ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium super Consultationibus negotiorum ejusdem Status Ecclesiastici deputatam competere dignoscuntur; ita etiam hujus Nostrae declarationis vigore, & expressa praesentium Literarum sectione, eidem Firmanae Congregationi, in Oeconomico praefata Civitatis universique Comitatus Gubernio & Regimine, omnes pariter & singulae facultates, eademque jurisdictionis, auctoritas, & potestas, quae ad Congregationem etiam Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium super Bono Regimine & administratione reddituum Communitatum Ditionis Ecclesiasticae deputatam, quoad gubernium Oeconomicum hujusmodi, juxta felic. record. Clementis Papae VIII., Pauli Papae V., & Clementis Papae XI., ac aliorum Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum concessionem, seu declarationem, quomodolibet spectant & pertinent, pari modo & absque ulla prorsus differentia spectent atque pertineant, atque ab ipsa in omnibus & per omnia plenissime exerceantur.

Et aliis Congregationibus, seu Tribunalibus inhibitorum, cum avocatione causarum sub poena nullitatis.

Quamobrem antedictis Congregationibus, nimirum Consultationibus & bono Regimini hujusmodi praepositis, utrumque Gubernium praedictum quoad dictam Civitatem Firmanam, ac Cives, & Incolas: necnon Territorium, & Districtum totius Comitatus, Terrasque, Castra, & Loca ejusdem, harum serie expressè interdictentes; volumus, praecipimus, & mandamus, eisdemque & aliis quibuscumque etiam praedictae S. R. E. Cardinalium Congregationibus, necnon

quibuscumque aliis Judicibus, & Tribunalibus districtè inhibemus, nè in alterutro Civitatis & Comitatus praedictorum Gubernio, neve in utrumvis concernentibus Causis Politicis, Criminalibus, aut Oeconomicis, sub quocumque praetextu, colore, occasione, vel causa, sese quoquo modo immiscere vel ingerere, etiam de consensu Partium, ullo unquam tempore audeant seu praesumant; ideoque omnes & quaecumque causas, lites, & controversias ad alterutrum hujusmodi Firmanae Civitatis & Comitatus Gubernium pertinentes, tam motas, quam movendas, atque etiam ex nunc coram alio quolibet Judice, Tribunali, aut Cardinalium Congregatione ceptas & contestatas, in quocumque statu reperiantur, auctoritate & tenore praedictis, ab ipsis avocamus, praedictaeque Firmanae Congregationis cognitioni & iudicio remittimus. Ac si quid in posterum adversus praemissa quavis in parte, per quancumque ex memoratis Congregationibus, seu quemcumque alium Judicem, aut Tribunal, etiam, ut praefertur, de consensu Partium, fieri, ordinari, decerni, vel judicari contigerit, tanquam privativi juris & jurisdictionis ipsius Firmanae Congregationis laesum, ex insanabili defectu jurisdictionis prorsus nullum, nulliusque roboris aut momenti fore statuimus & declaramus.

Quoniam verò contingere potest, prout antea dictis temporibus aliquoties contigit, ut Romanus pro tempore Pontifex praedictae Congregationi Boni Regimini specialem aliquam Commissionem, pro aliqua generali repartitione super omnibus Communitatibus universi Status Ecclesiastici statuenda, aut pro alia quapiam Oeconomica provisione, dirigat atque demandet; ut in casu, & casibus hujusmodi, omnia rite ac debito ordine procedant, per easdem praesentes etiam decernimus & declaramus, licitum fore praedictae Congregationi Boni Regimini, illiusque Praefecto, in vim talis Pontificiae Commissionis statuere quotam, seu quantitatem, pro qua Civitas Firmanae, & universus Comitatus praedictus, cum caeteris Communitatibus dicti Status Ecclesiastici concurrere debeant: hoc tamen statuentes, ut divisio & distributio ipsius quotae, seu quantitatis, nec non executio repartitionis a Congregatione Boni Regimini, ut supra, facta, ad praedictam Congregationem Firmanam, illiusque Praefectum omnino spectet, atque pertineat; ita ut quaecumque Ordinationes vigore peculiaris hujusmodi Pontificiae Commissionis pro tempore factae, a praedicta Congregatione Boni Regimini, ejusque Praefecto, eidem Congregationi Firmanae dumtaxat, nullatenus autem Gubernatoribus Localibus, multoque minus Communitatibus Civitatis Firmi, ac Castrorum, Terrarum, & Locorum Comitatus ejusdem, dirigantur, & dirigi debeant: Eisdem planè methodo, ratione, & forma, quae cum S. R. E. Cardinalibus de Latere Legatis, pro Civitatibus, Castris, Terris, & Locis in Provinciis eorundem Cardinalium Legatorum jurisdictioni subjectis existentibus, observantur.

Ut verò deinceps Civitas Firmanae praedicta, ejusque Comitatus, tam in his, quae ad Politicum, quam quae ad Oeconomicam procuracionem spectant, feliciter & utilius gubernentur, per easdem praesentes volumus & mandamus praefatam Congregationem Firmanam semel singulis mensibus in Aedibus ipsius Cardinalis Praefecti omnino congregari. Ipsius autem pro tempore Secretario statuimus non licere sine ejusdem Congregationis voto aliquam definitivam resolutionem capere, aut ad aliquod Decretum, quod per definitivam reparari nequeat, devenire; praesertim si aliqua ex Partibus petat, aut profiteatur in actis: *Nihil fieri, nisi*

Methodus servanda a Congregatione Boni Regimini in Commissionibus specialibus.

Congregatio Firmanae singulis mensibus habenda.

De facultatibus Secretarii.

facto

Clausula
preservati-
va.

facto verbo in plena Congregatione.

Denique super controversia superius enun-
ciata, atque a Nobis, ut praefertur, solemni-
ter ac peremptorie definita (cujus statum &
merita a Nobismetipsis accuratè discussa, ac Ju-
dicium, Tribunalium, & Colligantium nomi-
na, aliaque etiam necessariò exprimenda, præ-
sentibus pro plene & sufficienter expressis haberi volumus) perpetuum Partibus silentium im-
ponimus, atque os ocludimus; praesentesque
Literas semper firmas, validas, & efficaces esse
& fore, suosque plenarios, & integros effectus
fortiri & obtinere decernimus, nec de subre-
ptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu
intentionis Nostræ, aut interesse habentium con-
sensus, aliove quolibet etiam substantiali, ac
formali, necessariamque expressionem requi-
rente defectu notari, impugnari, infringi, re-
tractari, aut in controversiam vocari, vel ad
terminos juris reduci ullatenus unquam posse;
Sed sic & non aliter in praemissis per quoscum-
que Judices Ordinarios & Delegatos, etiam
Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E.
praedictæ Cardinalium Congregationes, alio-
que Cardinales etiam de Latere Legatos, Vi-
celegatos, & Sedis Apostolicæ Nuntios, &
alios quoslibet, quacumque præminentia & po-
testate fungentes & futuros, sublata eis &
eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & in-
terpretandi facultate & auctoritate, judicari &
definiri debere, ac irritum & inane, si secus
super his a quoquam quavis auctoritate scienter
vel ignoranter contigerit attentari.

Decreta irri-
tantia.

Derogatio-
nes.

Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra
& Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure qua-
sito non tollendo, ac quibusvis aliis Apostoli-
cis generalibus, vel specialibus Constitutioni-
bus & Ordinationibus, nec non etiam, quate-
nus opus sit, dictæ Civitatis Firmanae, & Co-
mitatus praedicti, ejusque Castrorum, Terrarum,
atque Locorum, aut aliorum quorumvis, etiam
juramento, confirmatione Apostolica, vel qua-
vis firmitate alia roboratis statutis, statuta, usi-
bus, & consuetudinibus, etiam immemorabili-
bus, privilegiis quoque, indultis, facultatibus,
& Litteris Apostolicis memoratis Boni Regi-
minis, & super Consultationibus, aliisque S. R. E.
Cardinalium Congregationibus, etiam in limine
earum respectivè institutionis, nec non quibus-
vis aliis Tribunalibus, etiam Collegialibus, ac
Personis, & Locis, sub quibuscumque verborum
tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam
derogatoriarum derogatoris, aliisque effica-
cioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis,
irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel
in specie, seu aliis quomodolibet in contra-
rium praemissorum concessis, confirmatis, &
innovatis: Quibus omnibus & singulis, etiam si
pro illorum sufficienti derogatione de illis,
eorumque totis tenoribus specialis, specifica,
expressa, & individua, ac de verbo ad verbum,
non autem per clausulas generales idem impor-
tantes, mentio, seu quavis alia expressio ha-
benda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc
servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de
verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & for-
ma in illis tradita observata, exprimerentur &
insererentur, praesentibus pro plene & sufficien-
ter expressis ac insertis habentes, illis aliàs in
suo robore permanens, ad praemissorum effe-
ctum hac vice dumtaxat specialiter & expressè,
ac latissime & plenissime, motu ac scientia præ-
dictis, ac de potestatis Nostræ plenitudine de-
rogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam
hanc Nostræ statuti, declarationis, præcepti,
mandati, decreti, derogationis, & voluntatis
infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si
quis autem hoc attentare præsumperit, indi-

gnationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum
Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit in-
cursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem
Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLVI,
8. Idus Septembris, Pontificatus Nostræ Anno VII.

D. Card. Passioneus.

J. Datarius.

VISA DE CURIA

I. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Loco ✕ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Literæ jam editæ adversus Confessarios exqui-
rentes a Pœnitentibus Complicum nomina,
confirmantur, & ampliantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

*Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei
memoriam.*

AD eradicandum pravum zizanii semen, quod
ab adversario generis humani in Agro Do-
minico sparsum, per Lusitaniam primùm Regio-
nes pullulare compertum fuerat; ubi nimirum
apud nonnullos Confessarios, in administrando
Sacramento Pœnitentiæ, perversa quædam & ab-
surdæ praxis, Ecclesiasticis Regulis contraria,
eidemque Sacramento injuriosa, & ad averten-
dos Fideles ab ipsius salutifero usu quam maxi-
mè tendens, introduci cœperat; pro imposito
Nobis vigilandi debito, Apostolicas in forma
Brevis Literas direximus Venerabilibus Fratribus
Archiepiscopis, & Episcopis, per Portugalliam &
Algarbiorum Regna atque Ditiones constitutis,
quas deinde per alias Nostras sub plumbio ex-
peditas Literas, nuper, quarto nimirum Nonas
elapsi mensis Junii, confirmavimus & innovavi-
mus, adjectis nonnullis ordinationibus & decla-
rationibus, quas ad meritas penas tam delin-
quentibus, quam contrarium tenentibus, sive
docentibus, irrogandas, & ad rectum adversus
eos procedendi ordinem in praedictis Regnis,
& Ditionibus servandum, opportunè expedire
in Domino judicavimus.

Earum autem Literarum, quas ad hujusmodi
erroris & abusus reprobationem primùm edidi-
mus, hic tenor erat:

*Sequitur integer tenor Literarum Sanctissimi Do-
mini Nostræ relat. in Tom. XVI. Constit. CXXXIV.
fol. 304. & 305.*

Quoniam verò nullam Pastoralis vigilantia
cauteam superflua esse ducimus, ubi de Fi-
delium animarum pernicie, deque subvertenda
sanæ doctrinae integritate, & recta Sacramen-
torum administratione, periculum subesse du-
bitetur; neque verò ignoramus, alibi quoque
auditas esse pœnitentium querelas de importu-
nis nonnullorum Confessariorum perquisitioni-
bus, pro investigandis complicum nominibus,
aliisque notitiis, juxta praxim in praesentis
Nostris Apostolicis Literis relatam atque dam-
natam; erroneas verò quorundam Doctorem
hac de re opiniones, vel pravas aliorum rectè
opinantium interpretationes & applicationes, in
eisdem Literis enunciatas, aliquibus arridere;
nec satis eliminatas reputari per ipsas præmi-
sas Literas, quas, utpotè ad Lusitaniam Regnorum
atque Ditionum opportunitatem accommodatas,
& pro iisdem solummodo emanatas, generalis de-
finitionis, & legis vim auctoritatemque habere,

Dat. Pont.
An. VII. die
6. Sep. 1746.

XX.

Abusus in
administran-
do Pœnitenti-
æ Sacra-
mento in-
ductus.

Aliis Literis
Sanctissimi
Domini No-
stræ damna-
tus fuit.

Dictarum
Literarum
confirmatio
necessaria.

1746.
Unde præ-
sentibus con-
firmantur, &
ad omnes ubi-
que loco-
rum exten-
duntur.

Clausula pro
generali &
perpetua
Literarum
observantia.

Derogatio-
nes.

De effectu
publicatio-
nis, & exem-
plorum au-
thoritate.

ab aliquibus temerè negatum fuit. Ideo Nos, Motu proprio, atque ex certa scientia, hujus Nostræ generalis Sanctionis tenore, ac de Apostolicæ potestatis Nostræ plenitudine, eadem præsertim Literas iterum confirmantes & roborantes, decernimus & declaramus, memoratam praxim in se ipsâ, & ubique locorum ac temporum, Apostolica auctoritate reprobam atque damnatam esse, & cenferi debere; nec ulli licitum esse contra doctrinam in præfato Nostro Brevis contentam docere, scribere, aut loqui, eamque impugnare, aut perversè interpretari, vel ipsi actû contraire; sub pœnis adversus tuentes, asferentes, aut tradentes opiniones scandalosâs, perniciosâs, & uti tales a Sede Apostolica rejectas & condemnatas, & respectivè adversus contrafacientes mandatis Apostolicis, & Ecclesiasticis sanctionibus statutis atque præscriptis.

Decernentes eandem præsertim, nec non præsentibus Nostras Apostolicas Literas, nullo ex capite, colore, aut prætextu, de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut alio quolibet defectu notari, impugnari, aut in controversiam vocari posse; sed semper firmas, validas, & efficaces existere, & perpetuò fore, atque omnes ubique Terrarum cujusvis status, gradus, ordinis, præminentie, & dignitatis, & tam sæculares, quam quorumvis etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subjeutorum Ordinum, Institutum, Societatum, & Congregationum Regulares, quocumque privilegio munitos, aliosque etiam speciali mentione dignos, afficere & arctare, ac suos ubique plenarios & integros effectus fortiri, & obtinere, & ab omnibus & singulis, ad quos spectat, seu pro tempore spectabit, exactè & inviolabiliter observari debere.

Sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, & contra hæreticam pravitatem Generales Inquisitores, Legatos quoque de Latere, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosque quoslibet quacumque auctoritate & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus quibusvis Apostolicis, & in Universalibus, sive Provincialibus, aut Synodalibus Conciliis editis generalibus, sive specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis cuicumque Personæ, sive Ordini, Instituto, Societati, & Congregationi, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibuslibet clausulis, atque decretis, etiam motu, & Apostolicæ potestatis plenitudine similibus, in contrarium forsan concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores prædictos pro sufficienter, & de verbo ad verbum expressis & insertis, formasque hujusmodi pro plenè & exactè observatis habentes, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus.

Ut autem eadem præsentibus, & in eis contenta quacumque, ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis illorum ignorantiam prætereundè possit; volumus easdem per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus Nostris ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, aliisque consuetis

Urbis locis publicari, earumque copias ibidem affigi, & affixas relinqui; quæ sic publicatæ & affixæ, omnes & singulos, quos concernunt; arctent & afficiant, non secus ac si eorum unicuique personaliter intimatæ & notificatæ fuissent; quodque earundem præsentium Transumptis sive exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio & extra illud, ubique locorum, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergò omnino hominum liceat paginam hæc nostrarum confirmationis, reprobationis, condemnationis, prohibitionis, sanctionis, & voluntatis infringere, seu eidem ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLVI. IV. Kalendas Octobris, Pontificatus Nostræ Anno Septimo.

Pro D. Card. Passionei.

Jo. Florius Substitutus.

J. Datarius.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Loco ✕ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die 5. Octobris anni 1746.

Distinctio inter Causas Rotaes, & Prælatricas, ac Jura Notariorum scribendi, & actitandi in illis respectivè præfiniuntur: & nova methodus statuitur in Auditorio Rotæ observanda, pro celeriori Causarum expeditione.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

JUSTITIA & pacis custodes, & adsertores, Non solum in universa Ecclesia Christi, sed etiam in subjectâ gubernio nostro Republicâ, a Deo constituti, in id liberent studia nostra conferimus, ut unicuique jus suum æqualiter reddatur; ut negotiorum, & Causarum, quæ in Romana potissimum Curia tractantur, & agitantur, ordinatissima ratio constet; sublatique rerum confusionibus, & noxiis dilationibus, judiciales controversiæ non minus rectum, quam expeditum cursum, & finem obtineant.

Sanè, cum olim unumquodque Romanæ Curia Tribunal, proindeque Causarum quoque Palatii Apostolici Auditorium, suos proprios haberet Notarios, & dumtaxat Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac ipsius Curia Prælati, quibus per speciales Romani Pontificis Commissiones peculiarium Causarum cognitionem interdum delegari continebat, certos ac proprios Notarios non haberent; ideoque quilibet ipsorum ad scribendum, & actitandum in Causis Commissariis hujusmodi quemcumque malisset Notarium pro arbitrio suo assumere soleret; fel. recordationis Julius Papa II. Prædecessor Noster per suam perpetuò valituram Constitutionem, sub datum Kalendis Decembris Pontificatus sui Anno Quinto, de Fratrum suorum tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, & assensu editam, quæ incipit: *Sicut prudens*, Collegium centum

Sanctio.

Dat. Pont.
an 7. die 28.
Septembris
1746.

XXI.

Exordium.

Collegium
Scriptorium
Archivii à
Julio II. con-
stitutum.

&

& unius Virorum, qui Scriptores Archivii prædictæ Romanæ Curie nuncuparentur, Apostolica auctoritate creavit, & instituit; quos quidem Scriptores voluit & mandavit Notarios deinceps esse omnium Judicum Commissariorum in Urbe, exceptis tantummodo ejusdem Romanæ Curie Judicibus Ordinariis, vel Delegatis, habentibus Notarios proprios, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, quoad Causas coram eis vertentes, eisque commissas; in quibus quilibet eorum Notarios, quos mallent, dummodò essent authentici, & legitime creati, eligere & deputare valeret: Mox etiam per alias suas Literas, Idibus Decembris ejusdem Anni datas, statuit & declaravit, quod Judices Commissarii prædicti ad scribendum in Causis, & Litis eis Apostolica auctoritate commissis, & committendis quibuscumque, & coram eis vertentibus, prædictis Scriptoris Notariis Actuariis omnino uti deberent, nec alios ad scribendum in illis coram se admittere possent.

Cum privato jure scribendi in Causis Commissariis.

Quod a Pio V. extenditur ad Causas etiam Cardinalibus commissas.

Et ipsi Collegio datur facultas eligendi Notarios Actuarios.

Jus scribendi regulatur a qualitate Causarum, & Tribunalium.

Sed Causarum pertinentia nondum certa lege statuta.

Motus proprius hæc de re a Clemente VIII. signatas.

Postmodum Sanctæ memoriæ Pius Papa V. etiam Prædecessor Noster antedictam Julii II. Constitutionem confirmans, ac etiam ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales amplians, & extendens, per Schemam sui Motus proprii, sub datum videlicet quintodecimo Kalendas Augusti, Pontificatus sui Anno quarto, propria manu signatam, inter alia concessit & statuit, ut deinceps in omnibus, & quibuscumque Causis coram prædictis Judicibus, etiam Cardinalibus, quomodocumque habendis & agitantis, Collegium ipsum Scriptorum Archivii Romanæ Curie Notarios idoneos, qui in ejusmodi Causis scriberent, constituere deberet; nullique omnino ipsorum Judicium, etiam Cardinalium, alios Notarios, etiam dicti Archivii Scriptores, in Causis hujusmodi pro arbitrio constituere possent; sed eos dumtaxat assumere tenerentur, quos Collegium præfarum suo ex gremio in genere, vel in specie duxisset eligendos.

Et si autem ex ipsarum Constitutionum serie planè appareat, jam tunc id esse constitutum, ut jus scribendi, & actitandi in Causis, quæ Auditorio Rotæ committuntur, ad ipsius Rotæ Notarios, ut antea, pertineat; in aliis verò Causis, quæ committuntur in Curia Prælati, & Cardinalibus, vel etiam Congregationibus particularibus, scribere & actitare debeat Notarius a Collegio Archivii prædicti deputatus; quod etiam confirmatum dignoscitur a recollectæ memoriæ Prædecessore Nostro Urbano Papa VIII., qui per suas Literas in forma Brevis, datas die 22. Februarii Anni MDCXXXI. Pontificatus sui Anno octavo, auditis Paribus in Signatura sua Gratiæ, die 4. ejusdem mensis Februarii habita, Apostolica auctoritate declaravit, Causas pro tempore committendas Causarum Palatii Apostolici Auditoribus, uti Prælati, sive cum clausula: *Eriam extra Rotam, & absque participatione Rotæ, sive absque clausula hujusmodi, spectare ad Officium Archivii prædicti, ejusque Notarium in illis scribere debere; in Causis verò committendis Auditoribus prædictis, etiam extra Rotam, & absque participatione Rotæ, non tamen uti Prælati, jus scribendi esse penes ejusdem Rotæ Notarios.*

Hactenus tamen nemo Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, genera Causarum hujusmodi secernendo, constituit, quænam Causæ Auditoribus Rotæ, uti Auditoribus, sint committendæ; quæ autem aliis prædictæ Curie Prælati, vel ipsi Rotæ Auditoribus, non uti Auditoribus, sed uti Prælati, committi possint. Quamvis enim, sicut accepimus, piz memoriæ Clemens Papa VIII. Noster etiam Prædecessor, hujusmodi definitionem, & separationem aggressus, Schemam quandam sui Motus

proprii sub datum Tusculi Kalendis Octobris Pontificatus sui Anno decimo propria manu signaverit; in qua singula Causarum genera expresserat; quæ ad præfarum Rotæ Tribunal, privativè quoad aliam quemcumque Romanæ Curie Judicem, pertinere volebat: Hæc tamen Schemata nunquam Legis vim, auctoritatem, & efficaciam habuisse dignoscitur; quum nec super eâ debita Literarum Apostolicarum expeditio sequuta fuerit; sed ipsa dumtaxat in Regestis Supplicationum Dataria Apostolica remanserit: Neque verò deinceps Causarum Rotarum a Prælatiis distinctio ad præscriptum relata Schemata, sed juxta consuetudinem & styli Curie, ut antea, processerit: Quinimmo quum olim, pro parte Collegii Notariorum Rotæ, similis memoriæ Alexandro Papa VII. Nostro item Prædecessori humiliter supplicatum fuerit, ut plenam executionem, & observantiam prædictæ Schematæ, juxta omnem illius seriem, & continentiam, præcipere dignaretur; idem Alexander Prædecessor instantiam hujusmodi rejecit, edito desuper rescripto: *Nihil innovari.*

Verum ex hoc ipso, quod hujusmodi Causarum distinctio nullius certæ legis stabili ordinatione firmata, stylo dumtaxat, & consuetudini in prædicta Curia pro tempore vigentibus inniti consuevit; facile adducimur, ut credamus, aliquas variationes, & innovationes, quoad ipsius divisionis observantiam, successu temporis induci potuisse; quum, & sæpè alias in Signatura Nostra Justitiæ, super eadem observantia, & consequenter super competentia Tribunalium, & Judicium in Causis particularibus, audita fuerint controversiæ; & ipsi Tribunalium, & Judicium respectivè Notarii, pro suo quisque jure, & interesse, Pontificiam Prædecessorum Nostrorum, & Nostram providentiam imploraverint. Novissimè verò quum inter dilectos Filios Collegium Notariorum Causarum Palatii Apostolici ex una, & Collegium Scriptorum Archivii prædicti ex altera Partibus, orta fuerit lis, & controversia de, & super Causarum diversi valoris, & generis, nec non juris scribendi in illis, respectivè pertinentia, Nos hujusmodi controversiam, ad Nos, & ad Signaturam nostram Gratiæ avocatum, in ipsa Signatura coram Nobis die 19. elapsi mensis Julii habita examinavimus, & rationibus hinc inde deductis mature seduloque perpensis, tunc quidem rescribendum duximus, quod *data foret resolutio in Camera; simul autem animo constitutum, veterem non scriptam prædictæ Curie consuetudinem ad Legem scriptam redigere; ut quum, ad tramites hujusmodi Legis, in posterum evidentè apparuerit, quænam sint Causæ, quæ, utpotè graviores, committendæ sunt Auditorio Rotæ, ut ibi collegiali plurium Personarum examine, & judicio decendantur; & quæ sint aliæ, quæ, tamquam minus graves, aliis Romanæ Curie Prælati extra Rotam, vel etiam ipsi Rotæ Auditoribus, non uti Auditoribus, sed uti Prælati, committi debent; jam dubitari nequeat, quibus in Causis prædictæ Rotæ Notariis, vel potius Archivii Notario, scribendi jus respectivè competat.*

Itaque nunc stabili, & congruo rerum ordini, nec non omnium in præmissis interesse habentium indemnitati consulere volentes, prædictamque controversiam penitus & omnino extinguentes, ac utrique Parti perpetuum silentium desuper imponentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostri, deque Apostolica potestatis plenitudine, hæc Nostra perpetuo valitura Constitutio statuimus, & declaramus, Causas omnes graviores, quæ in Romana Curia, tam in Tribunali Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Nostri, & Romani

Vim Legis, & effectum non obtinuit.

De necessitate hujusmodi Legis condendæ.

Causa coram Pontifice in Signatura Gratiæ discussa.

Quæ dat causam Legi per prælatum statuendæ.

Pontifex ad judicium Rotæ Causas graviores in Urbe judicatas, in secunda, & ulterioribus instantiis.

pro tempore Pontificis in Urbe, ejusque Ditrictu, Vicarii in spiritualibus Generalis, quam in Tribunali Causarum Curiae Camerae Apostolicae Generalis Auditoris, in prima instantia judicata, & definita fuerint, in secunda, seu alia ulteriori instantia nullatenus Praelatis extra Rotam, nec ipsis Rotae Auditoribus, uti Praelatis, sed quidem tam in petitorio, quam in possessorio Judicio, ejusdem Rotae Auditorio omnino esse, & fore committendas. Ubi vero Causae graviores hujusmodi ad Romanam Curiam deferantur in gradu Appellationis a Sententiis, & Judicatis quorumcumque Judicium de Partibus, decernimus, liberum quidem esse Parti appellanti, pro suo arbitrio, vel eas immediate ad ipsum Rotae Auditorium committi facere, vel, si maluerit, ad praedictum Cardinalem Vicarium, seu ad Causarum Curiae Camerae praedictae generalem Auditorem, juxta horum duorum Tribunalium congruas facultates, appellationem interponere: Verum deinde, si ulteriori appellationi locus sit, volumus eas praedictae Rotae Auditorio, nunquam autem Praelatis extra Rotam, neque ipsis quidem Rotae Auditoribus, uti Praelatis, committi posse.

Item graviores de partibus, in secunda instantia, arbitrio Appellantis.

In ulterioribus vero instantiis, cum privata.

Causas minus graves in Urbe judicatas, in secunda, & ulterioribus instantiis, Praelatis, extra Rotam.

Sed illas de partibus in secunda instantia, Card. Vicarii, sive A. C.

Praelatis autem in ulterioribus.

Salvis facultatibus Signaturae Juris.

Quae Causae censendae sint graviores.

Contra vero Causae minus graves, super quibus in prima instantia in alterutro Tribunalium praedictorum Romanae Curiae, nimirum Cardinalis Vicarii, aut Causarum Curiae Camerae Apostolicae Generalis Auditoris, definitive pronuntiatum fuerit, volumus, atque statuimus, ut in gradu appellationis, tam in judicio petitorio, quam in possessorio, omnino committi debeant Praelatis extra Rotam, vel etiam ipsis Rotae Auditoribus, non tamen uti Auditoribus, sed dumtaxat uti Praelatis: Quod si Causae hujusmodi a Judicatis, & Sententiis Judicium de Partibus ad ipsam Romanam Curiam delatae sint, primo quidem in gradu appellationis earum cognitio ad Cardinalis Vicarii, aut praefati Auditoris Generalis Tribunal, juxta utriusque Tribunalis respectivas facultates, spectet, atque pertineat: In ulterioribus vero Instantiis, quatenus ipsis locus sit, hujusmodi Causae omnino committi debeant Praelatis extra Rotam, vel etiam ipsis Rotae Auditorio: Salva nihilominus Partibus colligantibus facultate recurrendi ad Signaturam Nostram Justitiae in casibus purgationis Spolii, attentatorum, & nullitatis praedictorum Judiciorum, aliorumque Decretorum, & Actorum, quorum propterea circumscriptio coram eadem Signatura Justitiae petatur; in quibus sane casibus, integrum sit eidem Signaturae, praedictas Causas minus graves committere alicui ex Praelatis, aut eas remittere ad Cardinalem Vicarium, aut Causarum Curiae Camerae praedictae Generalem Auditorem, prout ipsarum Causarum qualitates, & dictorum Tribunalium facultates respective exegerint.

Porro Causae graviores, & consequentes Rotaes, & non Praelatiae, ut supra, censendae, & censeantur Causae omnes, in quibus agitur de Jurisdictionibus, exemptionibus, adoptionibus, sponfalibus, filiationibus, legitimatibus, praeminentiis, & praecedentiis, Juribus quoque Patronatus, aliisque honorificis nominandi, eligendi, conferendi, & similibus, aut de Juribus decimandi, quotizandi, aliisque similibus: Causae quoque servitutis personalis, & generaliter omnes, & singulae Causae pecuniariae & profanae, tum Citramontanae, tum de Partibus ultra Montes positae, infra scriptam summam respective attingentes, Citramontanae nimirum, si & quatenus earum valor, & aestimatio ad summam, & quantitatem quingentorum scutorum auri, aliae vero de Partibus ultra Montes, dummodo ipsarum valor, & aestima-

tio ad summam mille scutorum auri similibus, respective ascendat.

Item Causas graves, & consequenter Rotaes, ac minime Praelatitiae, ad praemissorum effectum, decernimus intelligendas esse & fore Causas illas Beneficiales, in quibus agitur de Titulo Beneficii, ac de Jure in re, vel ad rem, nempe ad ipsum Beneficium; sicut etiam Causas super Pensionibus Ecclesiasticis, aut super reservationibus fructuum, reddituum, & proventuum Beneficiorum Ecclesiasticorum; quoties annuus valor Beneficii litigiosi, ac respective annua Pensio, aut quantitas fructuum reservationum, summam viginti quatuor ducatorum auri de Camera excedat; easque praeterea Causas, in quibus agitur de primis Dignitatibus Ecclesiarum, nempe de Dignitate post Pontificalem majore in Cathedralibus, aut de Dignitate principali in Collegiatis Ecclesiis, cujuscumque valoris Dignitas hujusmodi existat; omnesque hujusmodi Causas, utpote graviores, inter Rotaes, non autem Praelatitiae, volumus accenseri.

Graviores itidem Causas esse declaramus, & censeantur debere statim omnes Causas Matrimoniales, tam super federe Matrimonii, quam super divortio; nec non Causas omnes super nullitate Professionis Regularis emissa; & has quidem nunquam Praelatis, neque Rotae Auditoribus, uti Praelatis, quantumvis accedente consensu Partium, committi volumus; sed aut ipsi Rotae Auditorio committi, aut a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium interpretationi, & executioni Decretorum Concilii Tridentini praeposita, vel etiam, quoad Causas nullitatis Professionis praedictae, a Congregatione ejusdem S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, pro arbitrio, & ad electionem Partis appellantis, seu recurrentis, cognosci & definiti mandamus; non obstantes, quod Causae hujusmodi de sui natura & qualitate, Processum judicium, atque etiam formale Testium examen, exigant vel requirant; quemadmodum, quoad Causas Matrimoniales hujusmodi, Nos dudum per aliam Nostram Constitutionem, qua incipit: *Dei miseratione Tertio Nonas Novembris Anno Incarnationis Dominicae MDCCXXII*, Pontificatus Nostrae secundo, editam, statuimus & ordinavimus.

Causas autem minus graves, adeoque Praelatitiae, & non Rotaes, ut supra, censendas esse & fore decernimus omnes Causas pecuniarias, aut profanas, quarum valor vel aestimatio, quoad Citramontanas, summam quingentorum scutorum aureorum, quo vero ad Causas de Partibus ultra Montes, mille scutorum auri similibus summam non attingat: Itidem Causas Beneficiales, aut super Pensionibus Ecclesiasticis, seu reservationibus fructuum Beneficiorum Ecclesiasticorum, ubi valor annuus Beneficii, aut annua Pensio, vel quantitas fructuum reservationum, summam viginti quatuor ducatorum auri de Camera non excedat, ac dummodo non agatur de Dignitate post Pontificalem majore in Cathedrali, aut principali in Collegiata Ecclesia.

In Censum autem, Canonum, & Servitutum Causis, ut pro earum valore aestimando, ac determinanda consequenter earum pertinentia, certam similitur, & aequam regulam, & normam tradamus; decernimus, atque statuimus, ut ubi agatur de Censibus redimibilibus, & ad formam Constitutionis praedictae Pii Papae V. creatis seu constitutis, & Census ipse in controversia versetur, attendenda sit quantitas, seu valor sortis, sive proprietatis Censuum hujusmodi: Ubi vero controversia sit de aliquo

De causis Beneficialibus.

De causis Matrimonialibus, & super nullitate Professionis Regularis.

Haec nunquam Praelatis committantur.

Causae minus graves quam censendae sint.

Qua ratione aestimandus sit valor Causarum super Censibus, Servitutibus &c.

Censu reservativo, Canone, Livello, aut aliqua annua, & perpetua praestatione, tamquam debita ex certo fundo, nunc volumus haberi rationem valoris ipsius fundi, super quo, sive ex quo hujusmodi Censui, seu Canon, Livellum, aut praestatio, constituta, reservata, seu alias quoquo modo debita fuerint: In Causis autem Servitutis realis aut mixtae, considerandum esse volumus valorem praedicti, super quo Servitus ipsa contenditur: Ad hoc nimirum, ut singulae Causae hujusmodi, pro earum respectiva aestimatione, & prout ex partibus citra, vel ultra Montes fuerint, juxta ea, quae in superioribus praescriptis, Rotalis, aut Praelaticis censentur.

Consensus Partium quid operetur, & quomodo apparere debeat.

Volumus tamen, atque concedimus, ut, salvis & exceptis, ut supra, Causis Matrimonialibus, & super nullitate Professionis, in quibus ne consensus quidem Partium erit attendendus, in ceteris omnibus Causis praedictis, liceat & integrum sit Partibus colligantibus inter se concordare, & consentire, quod Causa etiam minus gravis, & de sui natura, & qualitate, ut praediximus, Praelaticis, Auditorio Rotae committatur; & e converso, quod Causa etiam gravior, & de sui natura, ut praescriptum, Rotalis, committatur alicui Praelato extra Rotam: Utque ad hujusmodi effectum consensus Partium attendatur: Hoc tamen statuentes, ut consensus hujusmodi a legitimis earundem Partium respectivè Procuratoribus expressè praestitus appareat a tergo Commissionis, nec aliter: Ac decernentes, quod quoties Partes colligantibus consentiant, ut causa aliqua gravis, & de sui natura Rotalis, ut supra, alicui Praelato committatur, possit quidem Causa ipsa in vim talis consensus committi cuilibet Praelato in Curia extra Rotam, nunquam autem alicui ex ipsius Rotae Auditoribus, uti Praelatis.

De Causis ad Forum Capitolii spectantibus.

Quod autem attinet ad Causas, quae ad Forum Curiae Capitolii, ex praescripto Statutorum Urbis, & privilegiorum Populi Romani, pertinere dignoscuntur, declaramus Causas hujusmodi tam graves, quam minus graves, nunquam ab ipsa Curia Capitolii avocari, nec ipsi accedere, ut supra, communi omnium Partium colligantium consensu, praedicto Auditorio Rotae, aut alteri cuicumque Judici extra Rotam committi posse.

Notariorum jura a Tribunalium facultatibus, & competentis regulantur.

Causis itaque Rotalibus a Praelaticis sic, ut praemissimus, distinctis atque discretis, consequens est, ut pertinentiam quoque Juris scribendi, & actitandi in praedictis respectivè Causis congrua ratione discernamus: Quocirca statuimus, & simili modo declaramus, atque decernimus, Jus scribendi, & actitandi in singulis respectivè Causis, Notario, seu Notariis illius Tribunalis, vel Judicis, cui singulae Causae pro tempore commissae remanebunt, omnino competere, affectumque esse, & fore: Itaut in omnibus, & singulis Causis, sive ob earum naturam, sive propter Partium colligantium consensum praedictae Rotae Auditorio pro tempore commissis, & committendis, ipsius Rotae Notariis, privativè quoad ceteros quoscumque Notarios, etiam Collegii Scriptorum Archivi, & Curiae Capitolii: Contra verò in omnibus, & singulis Causis, quae ob earum naturam, vel de Partium colligantium consensu, Praelatis extra Rotam, vel, tamquam de sui natura Praelaticis, ejusdem Rotae Auditoribus, non uti Auditoribus, sed uti Praelatis, commissae fuerint, Notarius Archivi, privativè quoad alios quoscumque, & signanter quoad Rotam, & Curiam Capitolinam Notarios, scribere debeant, & actitare.

Notarius Archivi jus habet scribendi coram Cardinalibus, &

Item praedictus Archivi Notarius, privativè quoad quoscumque alios, scribere debeat in Causis cujuscumque qualitatis, aut valoris, quae per specialem Commissionem manu Nostra, aut

Successorum Nostrorum signatam, commissa sunt, seu committentur alicui ex Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, aut alicui Congregationi, sive ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, sive Romanae Curiae Praelatorum specialiter deputatae, excepta dumtaxat Congregatione memorati Tribunalis Auditoris Generalis Causarum Curiae Camerae Apostolicae proprios Notarios habentis.

Congregationibus deputatis.

Quocirca Officiali super revisione Commissionum nunc & pro tempore deputato, per easdem praesentes injungimus, & districtè praecipiendo mandamus, quatenus ex nunc antiquum Curiae stylium, alias religiosè servatum, omninò resumens, nullam in posterum Commissionem ad Rotam directam in Causis pecuniariis, aut profanis relaxet, seu transitum habere sinat, nisi expressam habeat clausulam: *Attento quod agitur de Causa citra Montes ascendente ad valorem quingentorum scutorum aureorum*, & respectivè in Causis profanis ultra Montes, nisi habeat clausulam: *Attento quod agitur de Causa ultra Montes ascendente ad valorem scutorum mille auri*. Itidem diligenter attendat, ne transitum habeat aliqua Commissio in Causis Beneficialibus Rotae directa, nisi habeat clausulam: *Attento quod agitur de Beneficio*, aut de Pensione, *excedente annum valorem vigintiquatuor ducatorum auri de Camera*: vel, *Attento quod agitur de prima Dignitate in Cathedrali, vel Collegiata*.

De officio Revisoris Commissionum, quoad Causas Rotalis.

Pari ratione diligenter observet, ut in Commissionibus ad Praelatos extra Rotam, vel etiam ad ipsius Rotae Auditores uti Praelatos dirigendis, si agatur de Causis pecuniariis, aut profanis, adsit clausula: *Attento quod agitur de Causa citra Montes infra valorem quingentorum scutorum mille aureorum*; seu, *Ultra Montes infra valorem scutorum mille aureorum*: Si verò agatur de Causis Beneficialibus, expressa sit clausula: *Attento quod agitur de Beneficio*, seu de Pensione, *non excedente annum valorem vigintiquatuor ducatorum auri de Camera*.

Quoad Causas Praelaticas.

Si verò contingat, quod aliqua Causa, quae propter ipsius qualitatem, aut valorem, praedictae Rotae Auditorio committenda esset, ob Partium colligantium consensum, alicui Praelato extra Rotam committatur, vel contra, aliqua Causa ad forum Curiae Capitolii pertinens, seu propter ipsius qualitatem, & valorem alicui Praelato extra Rotam committenda, ob hujusmodi Partium consensum, Rotae committatur: In singulis Causis praedictis idem Officialis ad Commissionum revisionem deputatus advertat, ut in Commissione adsit clausula: *Attento consensu Partium*. Et quod a tergo Commissionum hujusmodi dictus consensus per Procuratores Partium colligantium, prout superius praescriptum, verè sit praestitus: Quod si Officialis praedictus in praemissis, vel eorum aliquo, injunctum sibi munus neglexerit, omnes & singulas expensas, etiam extrajudiciales, a Partibus factas, tam pro ipsa mendosa Commissione, quam pro quibuscumque actibus inde secutis, eisdem Partibus reficere, ac de suo omninò solvere teneatur, ac praeterea penam remotionis ab officio, seu privationis ejusdem, arbitrio Nostra, & Successorum Nostrorum incurrat.

Quoad Commissiones de consensu Partium expeditas.

Et quidem hujusmodi decretorum & statutorum Nostrorum formam, in quibuscumque Causarum Commissionibus, quas in posterum post praesentium publicationem expediri contingerit, omninò servari volumus, & jubemus. Quo verò ad Commissiones, quae jam nunc expeditae & in Causa positae, vulgò *incassatae*, reperiuntur, declaramus praemissas Nostras leges & ordinationes locum dumtaxat habere, quatenus in ipsarum Commissionum sequelam

Praemissa quatenus procedant & efficiant.

nondum transportata sint acta, & reproducta citatio ad dicendum contra jura coram Judice, cui directa est commissio; Quod si acta jam sint transportata, & citatio hujusmodi coram præfato Judice jam reproducta fuerit, volumus ipsam respectivè Commissionem, licet contra decretorum Nostrorum formam expedita appareat, firmam remanere, usque ad illius instantiæ consummationem, non tamen ultra; itaut in altera ulteriori instantia præsentis Nostræ Constitutionis præscriptum omnino servari debeat, & adimpleri.

Commissio-
nes contra
formam præ-
sentium ex-
pedite, nisi
signatæ sint
manu Ponti-
ficis, irritan-
tur.

Cæterum omnes & quascumque Commissiones, quas deinceps aut Rotæ, aut Prælati, contra formam & præscriptum earundem præsentium, respectivè dirigi contingat, nullas, irritas, & inanes, nulliusque roboris vel momenti fore, nullamque jurisdictionem eidem Rotæ, aut Prælati prædictis tribuere posse, harum serie decernimus & declaramus; nisi fortè signatæ fuerint manu Nostræ, aut Successorum Nostrorum, quibus semper integra erit, plenaque, & libera potestas committendi quascumque causas, cujuscumque naturæ, qualitatis, & valoris existant, vel sæpedito Auditorio Rotæ, vel alicui Congregationi particulari, vel S. R. E. Cardinalibus, seu Romanæ Curie Prælati, aut alii cuicumque, etiam simplici Doctori, prout Nobis, aut eisdem Successoribus nostris, magis visum fuerit salubriter expedire.

Nova metho-
dus in Rota
servanda, pro
celeriori cau-
sarum expedi-
tione.

Ad hæc celeriori Causarum in præfato Auditorio Rotæ vertentium expeditioni, quæ, propter facile contingentem in pari judicantium numero suffragiorum æqualitatem, aliquando nimis diu protrahi & retardari dignoscitur, per Nostræ auctoritatis & providentiæ remedia prospicere volentes; eisdem motu, scientia, ac tenore, statui-
mus & mandamus, ut, firmo remanente stilo, seu consuetudine, proponendi pro prima vice omnes Causas in Turno ordinario, in quo quatuor Causarum hujusmodi Auditores suffragium ferant, si tamen in posterum, in prima seu ulteriori alicujus Causæ propositione, propter prædictam suffragiorum æqualitatem, decisiva resolutio prodire nequeat, non amplius hujusmodi Causa cum iisdem quatuor suffragiis repropnatur; itaut, coæquatis forsitan iterum suffragiis, rescribi deinde oporteat, ut hæcenus rescriptum fuit: *Videant quintus & sextus*; sed statim ab ipsa prima vice rescribi volumus: *Iterum proponatur, & videant quintus, sextus, & septimus*, ad hoc nimirum, ut in altera Causæ propositione omnino prodeat illius resolutio; Decernentes ipsam hujusmodi Causam semper deinceps cum quinto, sexto, & septimo, usque ad extremam illius definitionem, remanere.

Quid in Cau-
sis, quæ pro-
ponuntur vi-
dentibus
omnibus.

Quia verò interdum evenit, ut Romanus Pontifex aliquam Causam eidem Causarum Palatii sui Auditorio committat, cum clausula: *Videntibus omnibus*, aliæque plures Causæ jam in Turno ordinario, siue etiam suffragantibus quinto & sexto, discussæ, ob iteratam suffragiorum coæquationem, de mandato ipsius Rotæ, ab omnibus videri debeant; nè fortè hujusmodi quoque Causarum resolutionem, divisis æqualiter omnium suffragiis, ut nonnunquam accidit, adhuc retardari contingat; volumus pariter, atque præcipimus, ut quoties in aliqua Causa, vel ex speciali Commissione Romani Pontificis, vel ex rescripto ipsius Rotæ, omnes Auditores suffragium ferre debent, si Auditores suffragia ferentes disparis numeri existant, antiquus stilus servetur, nimirum quod Auditor proponens suffragium non ferat; Si verò suffragia ferentes sint numeri paris, vel casu aliquo ad numerum parem reducantur, debeat tunc in ipsa Causa suffragium ferre etiam Auditor proponens, ad hoc ut ipsius Causæ resolutio semper & omnino sequatur, nec de cætero, videntibus omnibus, suffragia coæquari possint.

Clausulæ pro
Literarum
perpetua fir-
mitate.

Decernentes easdem præsentis, & in eis conten-
ta quæcumque, nullo unquam tempore de sub-

reptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vicio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, siue ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo, solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite a jure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine resultante, aut quocumque alio colore, occasione vel causa, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessarii exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque Juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari posse, nec sub ullis specialibus, vel generalibus similibus, vel diffiniis gratiarum revocationibus, modificationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis, comprehendi, sed semper ab illis excepta, perpetuoque valida, firma, & efficacia existere & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari, & adimpleri debere.

Sicque, & non aliter, in præmissis omnibus & singulis per prædictos & alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, in quavis Causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiti debere; irritum quoque & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decreta in-
ritantia, sub-
lata cui-
libet secus ju-
dicandi fa-
cultate.

Quamobrem Dilecto Filio Magistro Clementi Argenvillieres, Nostræ, & pro tempore existenti Romani Pontificis Auditori, per eandem præsentem committimus, & injungimus, quatenus hujusmodi ordinationem, declarationem, statutum, aliæque præmissa perpetuò ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter & inviolabiliter observari, & adimpleri faciat, & mandet: non permittens eos, quorum favore illa respectivè concernunt, in præmissis quomodolibet indebitè molestari.

Executio
committitur
Auditori
Sanctissimi.

Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quarumcumque Urbis Curiarum, & Tribunalium, etiam Auditorii præfati Causarum Palatii nostri Apostolici, ac Notariorum ejusdem, & Scriptorum Archivi respectivè Collegiorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis respectivè statutis, reformationibus, legibus, usibus, stilibus, & consuetudinibus, quantumcumque tempore observatis & toleratis; privilegiis quoque, Indultis, concessionibus, facultatibus, & Literis Apostolicis quibusvis Superioribus, Tribunalibus, Judicibus, & Personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis; aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac ex titulo oneroso, aut aliis quomodolibet in contrarium præmissorum, concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanuris, ad præmissorum omnium

Contrariis
amplissime
derogatur.

& singulorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expressè, ac latissimè & plenissimè, harum serie derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Per præfentes autem nostras Literas non intendimus cuiumque cumulativæ, aut privativæ Jurisdictioni, S. R. E. Cardinalibus, nec non Curiaë Causarum Camerae Apostolicæ, aliisque dictæ Urbis Curis, & Tribunalibus, ac Congregationibus, & Judicibus, in vim alicujus Constitutionis Apostolicæ, attributæ & competentis, in aliquo præjudicare.

Ut verò præfentes Literæ, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus & decernimus, easdem præfentes ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ, aliisque locis solitis & consuetis, per aliquem ex Curforibus nostris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui: Quæ sic publicatæ & affixæ, omnes & singulos, quos concernunt, in Urbe commorantes, perinde afficiant & ardeant, ac si illorum unicuique personaliter intimatæ & notificatæ fuissent; quodque earundem præsentium Transumptis & exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides in Judicio & extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus originalibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensa.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ Definitionis, Declarationis, Divisionis, Ordinationis, Statutorum, Decretorum, & Voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorè in Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLVI., 6. Nonas Octobris, Pontificatus Nostri Anno VII.

D. Card. Passioneus;

J. Datarius.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Loco ✕ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicata die 16. Octobris 1746.

XXII.!

Divisio Territorii Episcopatus Fluminis Januarii in Brasilia, & nova erectio Episcopatum Mariannensis, & Sancti Pauli, nec non Prælaturarum Gojasiensis, Cujabaensis etiam in Brasilia.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Motu proprio &c.

Proœmium.

GANDOR lucis æternæ, & Imago Bonitatis Divinæ Unigenitum Dei Filius Jesus Christus Dominus Noster illuminans mirabiliter de excelso sancto suo usque ad longinquum Orbem terrarum suscitavit in corde Charissimi in Christo Filii Nostri Joannis hoc nomine Quinti Portugallia, & Algarbiorum Regis Illustris spiritum Sapientia, & Intellectus, ad manifestandum Gentibus magnalia supernæ virtutis suæ; ad revelandum sedentibus in umbra mortis, quia ipse est Deus conspexor sæculorum; & ad confortandum habentes mysterium Fidei, illosque dirigendum ad viam salutis ambulantes in lenitate Nominis sui.

Hoc sanè spiritu ductus Joannes Rex præfatus mentis suæ aciem convertit ad partes Americae Dominio suo in temporalibus subiectas, prospiciensque in Provincia Brasiliensi Fluminis Januarii Diocesum, benedicente Domino, per manus evangelizantium Nomen sanctum ejus a primava sui Episcopatus fundatione eò longitudinis protentam, ut à remotioribus illius Locis preces, & querelæ Populorum ad Antistitis auditum, anno nisi transacto, pervenire nequeant; hinc timendum, ne qui fuerunt aliquando tenebræ, nunc autem lux in Domino, ambulent vigilantes, ut filii lucis, & per bona opera certam suam vocationem, & electionem facientes; sed rursus abalienati sint in confusionem, & facti abominabiles; unde illud Propheta inducatur super eos: *Abducti sunt quasi Grex: Affligentur, quia non est eis Pastor, nisi ille, qui derelicta non visitabit, dispersum non quæret, & contritum non sanabit, & id, quod fiat, non emutiet:* Nobis propterea per dilectum filium Emanuelelem Pereyra de Sampaio Commendatorem Militiæ Domini nostri Jesu Christi regis Lusitaniæ negociis apud Nos, & Sanctam Sedem Præpositum nuper exponi fecit, quòd, si amplissima Diocesis hujusmodi in unum Fluminis Januarii jam existentem pro uno, & in alium in Sancti Pauli pro alio, ac in reliquum Episcopatus in Marianna Civitatibus dictæ Diocesis, ut infra, erigendos, pro reliquo Episcopis, & Pastoribus: nec non in unam super Gojasiensi pro uno, ac in alteram Prælaturæ similiter, ut infra, erigendas super Cujabaensi territorii ejusdem Diocesis pro altero Prælatis divideretur, qui Populos suæ cura respectivè commissos, vel de potestate tenebrarum eriperent perducetes eos ad coruscantem gratiam luminis sempiterni; vel transcensis Fidei rudimentis erudirent ipsos in operibus justitiæ, ea, quæ sursum sunt, quærendo, & ea, quæ sursum sunt, sapiendo; ex hoc profectò tot incommodis præfatis, tantis animarum periculis, & spirituali eorundem profectui opportunè consultum foret.

Hæc ut percepimus, primùm manus nostras levavimus ad eundem Unigenitum Dei Filium, cujus vices, licet immeriti, gerimus in terris, gratias enixè agentes de tam ferventi præfati Joannis Regis Charissimi Filii Nostri, Filii verè in Christo Charissimi, spiritu sibi cælitus effuso: inde ad Pastora'em sollicitudinem nostram respicientes, votis ejusdem Joannis Regis Catholica pietate dignis Nobis superius expositis propensius, ac celeriter annuimus.

Quare in præmissis, ut præfertur, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac gloriose ejus Genitricis Mariæ, totiusque Curiaë Cælestis honorem, & ipsius Fidei Catholicae exaltationem dignam Diocesim Fluminis Januarii in quinque partes dividimus.

Ac unam antiquo Episcopatu Fluminis Januarii relinquimus, quæ ab infra scripta Diocesi Sancti Pauli versus Austrum per limites Præfecturarum secularium Fluminis Januarii, & Sancti Pauli usque ad fluvium Paraibam separetur; inde per istummet fluvium usque ad Cataractam majorem, quæ per montes ad campestria Goaitacium dicta erumpit; a loco verò Cataractæ præfata per summos eorundem montium vertices a Mariannensi Diocesi infra scripta determinata remaneat, donec Archiepiscopatus Sancti Salvatoris territorium attingat, cum quo idem servet confinium dictus Episcopatus Fluminis Januarii, quod hæc tenens habuit.

Ac aliam Episcopatu Sancti Pauli, cujus cum alia Fluminis Januarii usque ad Paraibam supra indicati sunt limites, quæque ex illo fluvio

1746. Sollicitudo Regis Portugallia, ut ejus subditi in America Episcopum vicinum habeant.

Peritio a dicto Rege Pontifici facta super divisione Episcopatus Fluminis Januarii.

Sensus Pontificis.

Qui Diocesim Fluminis Januarii in quinque dividit partes.

Unam antiquo Episcopatu relinquit.

Assignat secundam Episcopatu Sancti Pauli.

usque

usque ad alium magnum, sive Paranaensem nuncupatum a Diocesi Mariannensi infra scripta per terminos inter Praefecturas Sancti Pauli, & Fluminis Januarii, ac Aurifodinarum generaliam constitutos distinguatur; inde per ipsum fluvium magnum, quicumque ditionem Portugalliae Regis interfuit, a Praelatura Gojasiensi, ut infra, erigenda disjungatur.

Tertiam Episcopatum Mariannensi.

Ac aliam Episcopatum Mariannensi, quae ab aliis Episcopatibus Fluminis Januarii, & Sancti Pauli, ut supra, divisa de cetero à Praelaturâ Gojasiensi, ut infra, erigenda per terminos Praefecturarum saecularium Sancti Pauli, & Aurifodinarum generalium separata remaneat, ac erga praefatum Archiepiscopatum Sancti Salvatoris, & Episcopatum Pernambucensem antiquos praefati Episcopatus Fluminis Januarii limites retineat.

Quartam Praelaturâ Gojasiensi.

Ac aliam Praelaturâ Gojasiensi, quae a praefatis Episcopatibus Sancti Pauli, & Mariannensi, ut supra, divisa eisdem circumscripta limitibus erga Pernambucensem, Maragnonensem, & Paraensem Episcopatus remaneat, quos nunc habet praefata Diocesis Fluminis Januarii.

Et quintam Praelaturâ Cujabaensi.

Ac reliquam praefata Diocesis Fluminis Januarii divisa hujusmodi partes Praelaturâ Cujabaensi, ut infra, respective erigendis, quae a praefata Praelatura Gojasiensi per terminos inter Audientiam, vulgò *Ovoidoria*, Cujabaensem, & duas alias Gojasiensem, & Sancti Pauli constitutos separata remaneat, respective assignamus.

Nova erectio duorum Episcopatum, & Ecclesiarum Cathedralium.

Illisque sic divisus, & assignatis in earum secundâ Civitatem Sancti Pauli cum suo in unum Sancti Pauli, & in earum tertiâ Civitatem Mariannensem cum suo respective territoriis praefatis in alterum Episcopatus Mariannensem respective nuncupandos, ac in praefatâ Civitate Sancti Pauli Parochialem Ecclesiam ejusdem Sancti Pauli in Cathedralium Ecclesiam sub Invocatione Assumptionis Beatae Mariae, & Sancti Pauli, pro uno Sancti Pauli; & in dictâ Civitate Mariannensi Parochialem Ecclesiam Beatae Mariae de Carmelo nuncupata, relicta denominatione hujusmodi, in Cathedralium pariter Ecclesiam sub Invocatione ejusdem Assumptionis Sanctissimae Virginis pro altero Episcopis Mariannensi respective nuncupandis, qui illis respective praesint, ac eas ad formam Cathedralium Ecclesiarum redigi respective faciant, nec non in eis Archidiaconatum post Pontificalem majorem, & Archipresbyteratum secundam, & Cantoratum tertiam, & Thesaurarium quartam Dignitates, nec non decem Canonicatus, totidemque Praebendas, inter quas Theologalis, & Penitentiaria nuncupata Praebenda respective existant, cum opportuno, & competenti Cappellanorum, aliorumque Ministrorum numero, quas, & quos in unaquaque earum praefatus Joannes Rex ex suis regis redditibus congrue respective fundare destinat; nec non in eis, & dictis Civitatibus Sancti Pauli, & Mariannensi, & earumdem Ecclesiarum Diocesis alia Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura, quae inibi divino cultui, & dictarum Ecclesiarum servitio, & Ecclesiastici Cleri decori sibi respective videbuntur convenire, de praefati Joannis, & pro tempore existentis Portugalliae, & Algarbiorum Regis consilio, & assensu, ac pravia earum, & eorum congrua respective dotatione, quamprimum fieri poterit, respective erigant, & instituunt; nec non Episcopalem jurisdictionem, autoritatem, & potestatem exercere, omniaque, & singula, quae Ordinis, quaeque jurisdictionis, & cujuscumque alterius muneris Episcopalis sunt, & quae alii tam in Portugallia, & Algarbiorum Regnis, & Dominis, quam alibi ubicumque constituti Episcopi in suis Ecclesiis, Civitatibus, & Diocesis de jure, vel consuetudine, aut alias quomodolibet ex privi-

legiis, gratis, & Indultis, ac dispensationibus Apostolicis, quaecumque fuerint, etiam per litteras Apostolicas eis desuper nominatim, & in specie concessas autoritate, & facultate suffulti, facere, & quibus uti solent, & possunt, pariformiter aequè principaliter, & absque ulla profusa differentia, perinde ac si sibi quoque nominatim, & in specie concessa, & expressa respective fuissent, etiam si talia sint, quae specialem notam, & mentionem requirant, & sub generali concessione non veniant, in suis respective Diocesis Sancti Pauli, & Mariannensi facere, gerere, & exercere liberè, & licitè possint, & debeant; ac pro tempore existentis Archiepiscopo Sancti Salvatoris jure Metropolitico, prout ante divisionem, & assignationem praefatas Diocesis praefata Fluminis Januarii existebat, respective subsint, cum Sede, Mensâ, aliisque Insigniis Episcopalibus, nec non praeminentiis, honoribus, privilegiis, immunitatibus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus, personalibus, reallibus, & mixtis, quibus caetera Cathedrales Ecclesiae Regnorum, & Dominiorum praefatorum similiter de jure, vel consuetudine, aut speciali privilegio, seu Indulto Apostolico, vel alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, de simili potestatis plenitudine, Apostolica autoritate praefatâ perpetuò respective erigimus, & instituimus.

Ac eisdem sic respective erectis Ecclesiis Sancti Pauli videlicet, Civitatem Sancti Pauli pro Civitate, & alia Oppida, Castra, Villas, & Territoria quocumque nomine nuncupata, quae in secundâ parte divisâ praefatâ, & eidem Episcopatu Sancti Pauli assignatâ, ut praefertur, continentur, pro Diocesi; Mariannensi verò Civitatem Mariannensem pro Civitate, & alia Oppida, Castra, Villas, & Territoria quocumque nomine pariter nuncupata, quae in tertiâ parte divisâ praefatâ, & eidem Episcopatu Mariannensi assignatâ, ut praefertur, continentur, pro Diocesi; nec non Ecclesiasticas pro respective Clero, & saeculares personas in Civitatibus, & Diocesis hujusmodi pro tempore respective degentes pro respective Populo, de potestate, & autoritate similibus etiam perpetuò concedimus, & assignamus.

Ac Civitatem, Clerum, & Populum Sancti Pauli Episcopo Sancti Pauli; Civitatem verò, Clerum, & Populum Mariannensem Episcopo Mariannensi quoad Episcopalem Ordinariam, & Archiepiscopo Sancti Salvatoris pro tempore existenti praefato quoad Metropolitica jurisdictionem, & superioritatem de potestatis plenitudine pari etiam perpetuò subijcimus.

Nec non Sancti Pauli, & Mariannensi Mensis Episcopalis hujusmodi pro earum respective dote redditus annuos quingentorum septuaginta unius ducatorum auri de Camera per ipsum Joannem Regem assignandos, quam quidem summam idem Joannes Rex de suis, & pro tempore existentium Portugalliae, & Algarbiorum Regum, hujusmodi bonis gratiosè, & irrevocabiliter ad hunc effectum donavit, & obtulit, ac solvere quotannis promisit, seu promittit, ex tunc, prout ex ea die, & ex nunc, postquam assignati fuerint, ut praefertur, similiter perpetuò applicamus, & appropriamus.

Et insuper Joanni Regi, & pro tempore existentibus Portugalliae, & Algarbiorum Regibus praefatis Juspatronatus, & praesentandi personas idoneas ad dictas Ecclesias Sancti Pauli, & Mariannensem videlicet Nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici infra annum, ob locorum distantiam, tam hac prima vice, quam quoties illas deinceps quovis modo etiam apud Sedem Apostolicam vacare contigerit, per Nos, & pro tempore existentem Romanum

Assignatio Civitatis & Diocesis.

Subjectio Cleri & Populi.

Applicatio reddituum.

Juspatronatus favore dicti Regis.

Pontificem præfatum in Sancti Pauli, & in Mariannensis Ecclesiarum hujusmodi respectivè Episcopos, & Pastores ad Præsentationem præfatum, & non alias respectivè præficiendas: Ad majorem verò post Pontificalem, ac alias Dignitates, Canonicatus, & Præbendas, nec non Beneficia, ut præfertur, respectivè erigenda, cum de Joannis Regis, & pro tempore existentium Regum præfatorum pariter bonis dotata fuerint, tam ab eorum primæva erectione, quàm ex tunc deinceps, quoties illa, quibusvis modis, & ex quorumcumque personis etiam apud Sedem eandem vacare contigerit, Episcopo Sancti Pauli, & Episcopo Mariannensi pro tempore respectivè existentibus infra terminum a jure præfixum similiter per eos ad Præsentationem præfati Joannis Regis, & pro tempore existentium Regum in Portugallia, & Algarbiorum Regum in ipsis Dignitatibus, & Præbendis, ac Beneficiis institutas, eadem auctoritate etiam perpetuò reservamus; & concedimus; Decernentes Juspatronatus, & præsentandi hujusmodi Joanni, & pro tempore existentibus Regibus præfatis ex meritis fundationibus, & dotationibus competere; illique etiam per Sedem eandem, etiam consistorialiter, quæcumque ratione derogari non posse, nec derogatum censei, nisi ipse Joannis, & pro tempore existentium Regum præfatorum ad id expressus accedat assensus; & si aliter quovis modo derogetur, derogationes hujusmodi cum inde secutus nullius roboris, efficaciz, & momenti fore.

Ereccio di-
starum dua-
rum Prælatu-
rarum.

Quartam verò, & quintam partes divisas præfatas, & ut præfertur, Prælaturis Gojasiensis, & Cujabaensis, & ut infra erigendis respectivè assignatas cum illarum respectivè Territoriis, Oppidis, Villis, Locis, nec non Clero, Populo, & personis, ac Monasteriis, Ecclesiis, Collegiis, & piis Locis, ac Beneficiis Ecclesiasticis secularibus, & quorumvis Ordinum regularibus ab omni jurisdictione, subjectione, superioritate, correctione, vilitatione, & potestate pro tempore existentis Episcopi Fluminis Januarii, ejusque Vicariorum, & Officialium, ac solutione quorumcumque jurium eidem Episcopo, & dilectis Filiis Capitulo Ecclesie Fluminis Januarii per Clerum, Populum, ac personas Territoriorum Gojasiensis, & Cujabaensis hujusmodi ratione subjectionis, superioritatis, jurisdictionis, aut vilitationis etiam Diocesis respectivè faciendâ, ita quod de cætero præfatus Episcopus Fluminis Januarii aliquam jurisdictionem spirituales in Oppida, Terminos, Villas, & Loca, ac Clerum, Populum, personas, Monasteria, Ecclesias, & Loca pia, nec non Beneficia Ecclesiastica in quartâ, & quintâ partibus divisis, & assignatis præfatis respectivè existentia exercere, nec eadem Beneficia, quæ antea ad ipsius collationem, provisionem, institutionem, vel quamlibet aliam dispositionem pertinebant, conferre, seu de illis etiam providere, aut alias disponere, vel fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta per eum in quartâ, & quintâ partibus divisis, & assignatis præfatis, illarumque respectivè terminis, Territoriis, Oppidis, Villis, & Locis præfatis percipi solita de cætero percipere nullatenus possit, dicta auctoritate, ac de potestatis plenitudine pari etiam perpetuò eximimus, & totaliter liberamus.

Qualitates
& jurisdic-
tio Prælatorum.

Illasque sic exemptas, & totaliter liberatas, quartam videlicet in unam Gojasiensem pro uno Gojasiensi, & quintam in alteram Prælaturas nullius Diocesis Cujabaensem nuncupandas pro altero Presbytero secularibus, vel cujusvis Ordinis Regularibus Prælatis Cujabaensi nuncupandis in Theologiam, seu Decretis graduatis, vel alias prævio examine, seu judicio Ordinarii sui, seu Ordinarii loci, in quo ipsos respectivè exi-

tere pro tempore contigerit, habilibus, & idoneis ad alios docendum approbatis, ac per ipsum Joannem, & pro tempore existentem Portugallia, & Algarbiorum Regem perpetuis futuris temporibus etiam hac primâ vice liberè, nullius ad hoc requisito consensu, etiam ad tempus sibi benevisum deputandis, & constituendis, qui deputationum, & constitutionum hujusmodi vigore absque aliâ Romani Pontificis, seu præfati Archiepiscopi Sancti Salvatoris, aut cujusvis alterius approbatione, confirmatione, licentiâ, vel consensu, curam, regimen, & administrationem Gojasiensis, & Cujabaensis Territoriorum præfatorum, ac Cleri, & Populi tam Christiani, quàm Gentilis, nec non Oppidorum, Terrarum, & Locorum in eorundem Territoriorum limitibus, terminis, & locis præfatis respectivè consistentium respectivè habere, & inibi respectivè prædicare, & prædicari facere, Gentileque præfatos ad Orthodoxæ Fidei cultum convertere procurare, & conversis in eadem Fide ministrare, & confirmare, atque Baptismi gratiam, & Confirmationis Sacramentum impendere, & tam illis sic conversis, quàm omnibus aliis Fidelibus in Territoriis hujusmodi, eorumque respectivè Oppidis, Terris, Villis, Locis, & limitibus præfatis pro tempore degentibus, & ad ea declinantibus Sacramenta Ecclesiastica, & alia spiritualia munera, non tamen ea, quæ sunt Ordinis, ministrare, & administrari etiam facere, & procurare.

Ac quæcumque Beneficia Ecclesiastica in quartâ, & quintâ partibus divisis, assignatis, exemptis, & liberatis præfatis respectivè existentia, & quæ antea ad ipsius Episcopi Fluminis Januarii collationem, provisionem, institutionem, seu quamvis aliam dispositionem pertinebant, respectivè conferre, & de illis disponere, ac in eis instituere; Calices, Campanas, Vestimenta, Corporalia, & alia Paramenta, & ornamenta consecrare, & benedicere, Ecclesias, Cœmeteria, & Loca Ecclesiastica sanguinis, vel feminis effusione, seu aliâs quomodolibet polluta, seu profanata, aquâ per ipsos benedictâ reconciliare, ipsasque Ecclesias, & Loca sub Territoriis Gojasiensi, & Cujabaensi præfatis comprehensa, & illorum Personas respectivè visitare, ac in illorum statum, regimen, statuta, consuetudines, vitam, mores, ritus, delicta, & disciplinam tam in capite, quàm in membris inquirere, nec non Evangelicæ, & Apostolicæ doctrinæ, sacrorumque Canonum, & generalium Conciliorum Decretis, & Institutis inherendo, ubi ea quæcumque mutatione, correctione, emendatione, punitione, revocatione, ac etiam ex integro editione indigere cognoverint, respectivè reformare, mutare, corrigere, punire, ac etiam de novo condere.

Nec non Beneficiales, Matrimonialesque, & quæcumque alias causas Ecclesiasticas, & civiles ad forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes motas, & inchoatas, ac interim movendas, cum earum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis audire, decidere, & prout juris fuerit, terminare, seu causas ipsas alii, vel aliis idoneis, modo, & formâ præfatis cum simili, vel limitatâ potestate pariter audiendas, & terminandas delegare.

Ac denique plenam, meram, & omnimodam spirituales, & Ecclesiasticam, ac Ordinariam Jurisdictionem tam in foro interiori, quàm in exteriori, non tamen in his, quæ sunt Ordinis, ut præfertur, habere, & eam, ac omnia, & singula alia, quæ pro tempore existens Episcopus Fluminis Januarii in Territoriis hujusmodi hæcenus habere, gerere, & exercere debuit, potuit, & consuevit, similiter, & pariformiter, nullaque prorsus differentiâ, exceptis tamen

is, quæ, ut præfertur, sunt Ordinis, prout Divini cultus augmento, ac ipsorum respectivè Cleri, & Populi animarum salutis expedire cognoverint, respectivè gerere, facere, & exequi; ac pro eorum decenti habitu Subtanam cum Mantelleâ nigri coloris deferre, & gestare liberè, & licitè respectivè possint, & valeant; cum omnibus, & singulis aliis privilegiis, facultatibus, exemptionibus, libertatibus, jurisdictionibus, præminentis, favoribus, gratiis, & indultis, quibus pro tempore existens Vicarius, & Administrator in spiritualibus Provinciæ, seu Districtus Insula de Moçambique similiter Ordinariam, ut præfertur, Jurisdictionem inibi habens, utitur, potitur, & gaudet, ac uti, potiri, & gaudere potest, & poterit quomodolibet in futurum; assignatâ per dictum Joannem Regem annuâ summâ biscentum vigintiocto ducatorum auri de Camerâ, & juliorum decem moneta Romana ex Arario Regio cuiuslibet Prælatorum hujusmodi pro tempore existenti pro congruâ ipsorum sustentatione respectivè persolvendâ, de potestatis plenitudine pari similiter perpetuò erigimus, & instituiamus.

Clausula.

Decernentes præsentis, & desuper faciendas literas Apostolicas semper, & perpetuò validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel quâlibet causâ quantumvis legitimâ, & juridicâ, etiam ex eo quod Sedes Episcopalis Fluminis Januarii ad præsens vacet, & proprio Pastore, & Defensore desituta existat, ipsiusque Capitulum, & Canonici, seu quicumque alii cuiuscumque Dignitatis, gradus, conditionis, & præminentis in præmissis, & circa eo quomodolibet, & ex quâvis causâ, ratione, & actione, vel occasione jus, vel interesse habentes, aut habere prætendentes illis non consenserint, aut ad id vocati, & auditi, & causæ, propter quas eadem præsentis emanaverint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vicio, seu intentionis nostræ, aut jus, vel interesse habentium consensus, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individua mentionem, & expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo quod in præmissis, eorumve aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a jure, vel factò, aut statuto, vel consuetudine aliquâ resultantem, seu etiam enormis, enormissimæ, totalisque læsionis, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causâ etiam in corpore juris clausâ, occasione, aliâve causâ, etiam quantumvis iustâ, rationabili, legitimâ, juridicâ, piâ, privilegiatâ, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, aut quòd de voluntate nostrâ, & aliis superius expressis nullibi appareret, seu alias probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam Motu simili, concessio, aut impetrato, vel emanato uti, seu se juvare in iudicio, vel extra posse, neque ipsas præsentis, & desuper faciendas literas Apostolicas sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Se-

dem Apostolicam præfatam etiam Motu simili, etiam consistorialiter, ex quibuscumque causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam si in eis de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac datâ specialis mentio fiat, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis comprehendere, sed tamquam ad Fidei Catholicæ propagationem, & spirituales animarum profectum tendentes semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quâcumque posteriori datâ quodcumque eligendâ concessas esse, & fore.

Sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere-Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ac alios quocumque, quâvis auctoritate, potestate, prærogativâ, & privilegio, ac honore, & præminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuiuslibet quâvis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque iudicio, & in quâcumque instantia iudicari, & definiti debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Non obstantibus Lateranensis Concilii ab Ecclesiis membra distingui, & dividi prohibentis, ac nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis de jure quæsito non tollendo, & dimembrationibus committendis, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodibus, Provincialibus, Universalibusque Conciliis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictæque Ecclesiæ Fluminis Januarii etiam juramento roboratis statutis, ac fundatione, erectione, & institutione, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eidem Ecclesiæ Fluminis Januarii, illiusque Præsuli pro tempore existenti, Capitulo, & Canonici, ac quibusvis aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie etiam Motu simili, ac etiam consistorialiter, vel aliâ in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua mentio faciendâ, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores eisdem præsentibus, perinde ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, hic inserti forent, pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis, ad præmissorum omnium validissimum effectum hac vice dumtaxat latissimè, & plenissimè, ac sufficienter, nec non specialiter, & expressè motu simili derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio P.

ET de divisione, assignatione, erectione, institutione, subjectione, applicatione, appropriatione, reservatione, concessione, decreto, exemptione, liberatione, derogatione, aliisque præmissis, ut supra, in literis latissimè extendendis, & quod præmissorum omnium, & singulorum, etiam denominationum, qualitarum, nuncupationum, invocationum, aliorum-

Aliter iudicari prohibetur.

Derogatio contrariis.

que

Decreta
Pontif.

que necessarium major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis cum clausula perpetua, & ad perpetuam rei memoriam separatum, & quoad Prælaturas præfatas per Breve Nostrium, seu Officium minoris gratiæ etiam separatim expediendas. Volumus autem, ac statuimus, & ordinamus, quod respectivè Clerus, & Populus, aliique Incolæ, & Habitatores sub Prælaturis Gojasienfi, & Cujabaenfi præfentes erectis hujusmodi comprehensi in his, quæ sunt Ordinis ad præfatum Archiepiscopum Sancti Salvatoris, habitis tamen a suis respectivè Prælatibus Gojasienfi, & Cujabaenfi hujusmodi ad id literis dimissorialibus, recurrere teneantur: Quodque Prælati Gojasienfis, & Cujabaenfi præfati ratione personarum suarum dumtaxat visitationi, correctioni, & superiori- tati, ac jurisdictioni præfati Archiepiscopi Sancti Salvatoris pro tempore existentis subsint, & a sententiis definitivis tantum, seu vim definitivarum habentibus, & quarum gravamen per appellationem a definitivâ reparari nequeat nequeat per ipsos Prælatos, aut eorum Officiales, pro tempore latis, appellationes ad eundem Archiepiscopum Sancti Salvatoris pro tempore existentem interponi, ipsarumque appellationum causas per eum cognosci, decidi, & sine debito, prout juris fuerit, terminari possint. Præterea etiam volumus, quod taxa præfata Ecclesiæ Fluminis Januarii, quæ in libris Camera nostræ Apostolicæ in florenis centum sexdecim cum duobus tertiis descripta existit, fixa, & firma remaneat; quodque taxa tam Ecclesiæ Sancti Pauli, quam Ecclesiæ Mariannensis erectarum hujusmodi unaqueque in similibus florenis centum sexdecim cum duobus tertiis in eisdem libris describatur.

Fiat P.

Dat. Pont.
An. VI. die
6. Decem-
bris 1746.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Major-
rem VIII. Idus Decembris Anno Sexto.

XXIII.

Indulgentiæ tam docentibus, & addiscentibus
Methodum Orationis mentalis, quam ipsam
Orationem mentalem peragentibus concessæ.

*Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus,
Metropolitanis, Archiepiscopis, Episcopis, &
Præsulibus locorum Ordinariis universis gratiam,
& communionem Sedis Apostolicæ habentibus.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

*Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam
Benedictionem.*

Exordium
ab Excellen-
tia Oratio-
nis.

QUEMADMODUM nihil est hominibus a fami-
liari Dei consortio, & consuetudine avul-
sulis, & ejectis, ad divinos hauriendos fulgo-
res, ad æternam salutem procurandam, & ad
Deum quasi manu facta coeundum, magis op-
portunum, salutare, ac necessarium Oratione,
quæ est veluti ascensio animæ de terrestribus ad
coelestia, inquisitio supernorum, invisibilium de-
siderium, conjunctio Spiritui Sancto, & ad
Deum locutio, ita, ne desolatione desoleatur
universa terra ex eo, quod nullus recogitet
corde, omnes & singuli ubique, & semper sa-
lutaribus præceptis monendi sunt, quod oportet
semper orare, & nunquam deficere: ut in
omni oratione, & obsecratione, cum gratia-
rum actione, petitionibus nostris innotescen-
tibus apud Deum, ipse, qui dives est in omnes
cum invocantes, nec nostras abs se deprecato-
nes, nec suas a Nobis amoveat miseratio-
nes. Eapropter Prædecesores nostri Romani
Pontifices divina institutione formati, ut Chri-
stifideles ad orationis, sive Vocalis, sive Men-

talis, ut dicitur, illa sit, studium cum alacri-
tate ineundum, & sine intermissione frequen-
tandum incitarent, eosdem tum cohortationi-
bus inflammare, tum coelestium etiam munerum
thesauris, quorum dispensationem ipsis credi-
derat Altissimus, allicere studuerunt. Indul-
gentias enim, peccatorum remissiones, & de
injunctis eis quomodolibet debitis penitentis
relaxationes elargiti sunt iis, qui sive vocales
preces recitarent, sive per aliquod temporis
spatium quotidie in lege Domini meditentur.
Nos autem laudatissimis eorumdem Prædecesso-
rum Nostrorum exemplis incensi, non solum
omnes & singulas indulgentias, peccatorum
remissiones, & penitentiarum relaxationes per
eosdem Nostros Prædecessores pro recitantibus
quascumque vocales preces (dummodo nunquam
revocata fuerint) aut quomodolibet orantibus,
quocumque modo sive ad tempus, sive in per-
petuum ad hanc usque diem concessas, Aposto-
lica auctoritate, tenore præsentium, sub iisdem
prorsus modo, ac forma confirmamus, &
quatenus opus sit, de novo concedimus; verum
etiam alias insuper iis præsertim, qui mentalis
orationis, seu meditationis studio operam
dederint, ut infra, impertimur. Primum itaque
omnibus & singulis, sive qui tam in Eccle-
siis, quam alibi, & ubicumque locorum publicè,
& privatè quoscumque homines orandi,
seu meditandi rudes quomodocumque orare,
& meditari docuerint, sive qui piæ orandi,
& meditandi institutioni hujusmodi, ut præmittitur,
interfuerint, dummodo vere penitentes, ac
Sacra Communione refecti, qua vice id egerint,
septem annos, & totidem quadragenas de
injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis
penitentis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus.
Iis vero tam docentibus, quam addiscentibus,
qui assidue præmissa peregerint, ac similiter
vere penitentes, ac Sacra Communione refecti,
pro Christianorum Principum concordia, hæresum
extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ
exaltatione piæ ad Deum preces effuderint,
semel in mense pro uniuscujusque commo-
do, & arbitrio, plenariam omnium peccatorum
suorum indulgentiam, & remissionem, quam per
modum suffragii animabus Christianifidelium, quæ
Deo in caritate conjunctæ ab hac luce migraverint,
applicare possint, misericorditer in Domino
concedimus. Insuper iis, qui per duos
quadrantes continuatos, vel saltem per quadran-
tem horæ singulis diebus, & per totum
mensem, orationi mentali dabunt operam, &
vere penitentes, & confessi, Sanctissimum Eu-
charistiæ Sacramentum sumserint, ac pro Chri-
stianorum Principum concordia, hæresum extir-
patione, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione
piæ ad Deum preces pariter effuderint, plenariam
semel quolibet mense omnium peccatorum
suorum indulgentiam, & remissionem, quam
itidem per modum suffragii animabus
Christianifidelium, quæ Deo in caritate conjunctæ
ab hac luce migraverint, applicare possint,
auctoritate & tenore similibus misericorditer
in Domino elargimur. Et si autem, juxta
divinam Domini Nostri Jesu Christi præceptum,
oportet ut quisquis oraturus, ne ad instar Hypo-
cricitarum videatur ab hominibus, intret cubi-
culum suum, & clauso ostio oret Coelestem
Patrem in abscondito: tamen, cum ipse Dominus
dixerit, quod ubi sunt duo, vel tres congregati
in nomine meo, ibi sum in medio eorum, &
Sanctus Joannes Chrysostomus prædicet, esse in
oratione cum fratribus plus aliquid, videlicet
concordiam, conspirationem, amoris conjun-
ctionem, & caritatis clamorem felici societate,
ex qua orationes infirmiores se simul comple-
xas, validiores in Cælum evahi: optimum esset,
ubi commode fieri posset, ut, quemadmodum

Pontifex
confirmat
Indulgentias
concessas vo-
caliter oran-
tibus.

Iis vero, qui
Orationis
Mentalis ex-
ercitium do-
cent, conce-
dit novas In-
dulgentias.

Illam quo-
que pera-
gentibus a-
lias elargitur
Indulgen-
tias.

Adhærtatio
pro exercitio
Orationis in
communi.

in nonnullis institutum esse accepimus, ita in omnibus & singulis Diocesis in more poneretur; nimirum, ut singulis diebus dato certo Campanarum signo, sive in Ecclesiis, dummodo totius populi multitudo unum in locum, ubi oret, masculis a feminis seorsim collocatis, convenire facile possit, & nulla suboriatur confusio & inordinatio, sive in propria Domo Patresfamilias eo, aut alio opportuniore tempore, ante Imaginem Sacram cum tota Familia convenientes orent. Eapropter Vos, Venerabiles Fratres, rogamus, & in Domino hortamur, ut omnibus & singulis Ecclesiarum, piorumque locorum, in Civitatibus quidem Cathedralis, aliarumque præcipuarum Ecclesiarum, in Oppidis vero Parochialium Ecclesiarum Superioribus, ac Rectoribus injungatis, ut, præmissis Campanæ sonitus diebus, iisque horis, quibus Vobis opportunius in Domino visum fuerit, dando decernendoque, omnes Christiani fideles uniuscujusque cura commissos, quos in unum convenire contigerit, in mentalis orationis studio erudire, sive per alios peritos erudiri faciant, atque ad illam frequentandam accedere, necessitatem utilitatemque proponere, Indulgentiarum thesauros, quos de benignitate Apostolica largimur, explicare, & ad ipsos ea, qua decet, pietate, ac reverentia lucrandos inflammare studeant, & enitentur; atque etiam, si commode, ut præmittitur, fieri poterit, orationi mentali in communi practica, ut dicitur, vacare, in eaque exerceri faciant, & curent. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Voluimus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Persona in Dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Interim Apostolicam Benedictionem Vobis, Venerabiles Fratres, peramanter impartimur.

Dat. Pontif. anno VII. die 16. Decembris 1746.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori sub Anno Piscatoris die xvi. Decembris MDCCXLVI. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Cajetanus Amatus.

XXIV.

Super Congregationibus Generalibus Clericorum Regularium Societatis Jesu.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEVOTAM majori Dei gloriæ promovendam, adjuvandamque proximorum saluti Societatem, a Sancto Ignatio Confessore sub Salvatore Nostri JESU nomine auspicioque constitutam, sicuti Ecclesiæ Dei utilissimam operam assidue navare, ita ex præscripto sapientissimarum Legum, & Constitutionum ab eodem Beato Institutore ipsi traditarum, a duobus & ultra sæculis feliciter rectissimeque gubernari, compertum habemus. Quapropter libenti animo adducimur, ut, & universæ hujusmodi Societatis commodis, atque utilitatibus amplificandis, & prædictarum Legum, & Constitutionum observantiæ asserendæ, sive in pristinum vigorem revocandæ, Apostolicæ auctoritatis Nostre providentiâ consulamus.

Innocentius X. decrevit Congregationem generalem in

Dudum siquidem felicitis recordationis Prædecessor Noster Innocentius Papa X. per quasdam suas in forma Brevis Literas datas apud Sanctum Petrum die 1. Januarii Anno Domini

MDCXLVI. Pontificatus sui II., quarum initium est; *Prospero felicique statui*, decrevit, ac perpetuò mandavit, Congregationem generalem in prædicta Societate Jesu singulo quoque novennio, computando semper a celebratione ultimæ Congregationis generalis, haberi, & celebrari omnino debere; ita quod illius celebratio nullo modo, nec ex quavis causa, sive per Præpositum Generalem pro tempore existentem, sive per quancumque Congregationem particularem, vel generalem, impediri, vel ultra novennium hujusmodi differri, seu prorogari possit: Præterea, ut quiescumque haberetur, & celebraretur Congregatio generalis hujusmodi, toties novi Assistentes, ab illis plane diversi, qui præcedente novennio Assistentium hujusmodi muneribus functi fuissent, eligi, seu assumi, & deputari deberent: Ac demum, ut omnes, & singuli ejusdem Societatis Provinciales, Visitatores, Præpositi, Rectores, Superiores Locales, & alii Officiales jurisdictionem, seu superioritatem habentes, quomodolibet nuncupati, exceptis Magistris Novitiorum, in eorum respectivè muneribus, ministeriis, administrationibus, & Officiis prædictis quomodocumque nuncupatis, per triennium dumtaxat durare deberent; eaque, elapso triennio hujusmodi, eo ipso vacarent, & vacare censerentur: Ipsique ad alia quævis ejusdem Societatis munera, superioritates, ministeria, administrationes, & officia prædicta, quomodolibet nuncupata, etiam Vice-Provinciales, seu Vice-Præpositi, vel Vice-Rectores, nullatenus eligi, seu assumi, vel deputari valerent; nisi per annum cum dimidio saltem, a fine dicti triennii computando, a prædictis muneribus, superioritatibus, ministeriis, administrationibus, & officiis cessassent: quemadmodum in præcæditis Innocentii Prædecessoris Literis latius disponitur, & continetur.

Cum autem nova hæc methodus tam in generali totius Societatis gubernio, quam in peculiarium munerum, & officiorum administratione, vigore hujusmodi Literarum, inducta, neque Constitutionibus ipsius Societatis a Sancto Ignatio Fundatore prædicto conditis, & a Romanis Pontificibus Paulo III., Julio III., Gregorio XIII., Gregorio XIV., & Paulo V. Prædecessoribus pariter Nostriis approbatis, & confirmatis, consona dignoscatur; neque verò in praxi utiliter observari posse judicaretur: Ex Decreto Congregationis Generalis ejusdem Societatis, quæ Anno Domini MDCLXI. habita fuit, delata res est ad piæ memoriæ Prædecessorem pariter Nostri Alexandrum Papam VII., eique humiliter supplicatum fuit pro relata Innocentianæ Constitutionis abrogatione.

Cumque idem Alexander, pro eo quod attinet ad triennale Superiorum Localium, & Provincialium durationem, præscriptamque, post exacta respectivè triennia, ab Officiis hujusmodi cessationem, non modo contrarium prædictorum Legum, & Constitutionum tenorem optime perspectum haberet; sed etiam experientia edoctus complurium, & gravium incommodorum, quæ ex præfati Innocentianæ Brevis observantia eidem Societati jam obveniant, ab aliquibus retro annis ejusdem Brevis executionem suspendisset; & quidem per hujusmodi suspensiones pluribus gravibusque periculis, & inconvenientibus occursum esse, magnasque, & multiplices dictæ Societati utilitates obvenisse dignosceret: Haud agrè adductus fuit, ut hujusmodi Innocentii Prædecessoris statutum, & ordinationem de trienniali Superiorum, & Officialium prædictorum duratione, & de cessatione unius anni cum dimidio a quocumque hujusmodi superioritatum, & officiorum exercitio, postquam aliquod ex ipsis per triennium quis obtinisset, ipsasque relatas ejusdem Innocentii Literas,

Societate Jesu singulis novenniis celebrari.

Et quod in ea novi Assistentes deputantur.

Quodque cetera Officia per triennium tantum durarent. Nec quis potest dimissum Officium ad aliquid ante Annus cum dimidio assumi possit.

Congregatio Generalis Societatis Anno 1601, recurrit ad Alexandrum VII. pro præmissorum abrogatione.

Alexander VII. Breve Innocentii quoad triennale Officiorum durationem, nec non cessationem ab Officiis exacto triennio, tantum revocavit.

quate-

quatenus illa concernebant; (firmâ tamen, & illæsi in reliquis omnibus earundem dispositione), auctoritate Apostolica revocaret, abrogaret, & annullaret; quemadmodum distincte, & expressè, & cum opportunis clausulis, ac solemnitatibus præstitit per suas in simili forma Literas, quarum initium est: *Debitum Pastoralis Officii*, datas apud Sanctam Mariam Majorem die prima Januarii Anno Domini MDCLXIII., Pontificatus sui Anno Octavo.

Quod autem pertinet ad aliud caput earundem Innocentii Litterarum, celebrationem nimirum Congregationis Generalis quolibet novennio, & in ea novorum Assistentium a præcedentibus diversorum electionem; seu deputacionem concernens; quum tunc existens prædicta Societatis Præpositus Joannes Paulus Oliya, ex Decreto ejusdem Congregationis Generalis Anno MDCLXI., ut præfertur, celebrata, paucis post annis, recol. mem. Prædecessori quoque Nostro Clementi Papa IX. plura exposuisset, ex quibus hujusmodi Congregationis Generalis quolibet novennio celebrationem, & supradictis Constitutionibus a Sancto Ignatio editis, atque a Sede Apostolica pluries confirmatis, minime conformem; & ad ipsius Societatis regimen nullatenus necessariam, & pluribus ex causis universæ Societati incommodam, vel potius damnosam existere comprobaret; ideoque pro hujus etiam capituli abrogacione eidem Clementi Prædecessori humiliter supplicasset; ipse tunc quidem ad hujusmodi Præpositi Generalis preces examinandas specialem Congregationem nonnullorum ex tunc existentibus Fratribus suis S. R. E. Cardinalibus deputavit; mox verò, de ejusdem Cardinalium Congregationis sententia, & per Apostolicas Literas sub Annulo Piscatoris apud Sanctam Mariam Majorem die xx. Septembris Anni Domini MDCLXVIII., Pontificatus sui Secundi datas, jussit, atque decrevit, ut ad certius dignoscendum quid circa petitam abrogacionem universæ Societatis sentiret, in prima tunc proxima generali Congregatione, qua non vigore præfati Brevis, sed ex præscripto Constitutionum ipsius Societatis, celebranda foret, prævia inter Religiosos ipsam Congregationem constituentes maturâ rei discussione, & consultatione, per secreta postmodum suffragia disquireretur, an bono dictæ Societatis expediens esset, ut terminus Novennalis ad celebrandas Congregationes Generales in allegatis Innocentii Prædecessoris Literis status abrogaretur: Utque, hujusmodi disquisitione peracta, ad ipsum Clementem, vel pro tempore existentem Romanum Pontificem distincte referretur, quo numero suffragiorum ipsa Congregatio Generalis dicti Novennalis termini vel abrogacionem, vel observantiam expetisset, ut, quid circa illum deinde observandum esset, Apostolica Sedis judicio statueretur. Proindeque executionem dictarum Innocentii Prædecessoris Litterarum in hac etiam parte interim suspendit, & usque ad præfatum Congregationem Generalem ex præscripto Constitutionum Societatis, ut præfertur, tunc primo celebrandam, effectu carere voluit & mandavit, ut in memoratis ipsius Clementis Literis latius & uberius continetur.

In quarum executionem, quum in proxime sequenti Congregatione generali dictæ Societatis, quæ Anno Domini MDCLXXXII. pro novi Præpositi Generalis electione coacta fuit, ante ipsius Præpositi Generalis electionem hujusmodi disquisitio peracta fuisset; capto per congregatos ad consulendum hac super re nonnullorum dierum spatio, factaque singulis potestatem, quæcumque sibi placerent, tam voce, quam scripto interim deducendi; implorato quoque, ut par erat, Divini Luminis adjutorio;

itum deinde fuit in secreta suffragia, quibus lectis, & numeratis, compertum fuit, ex octoginta quinque suffragiis, duo & octoginta pro petenda Congregationis Novennalis abrogacione stetit, triaque dumtaxat in alteram partem abiisse, quemadmodum ex actis ipsius Congregationis Generalis a Dilecto Filio Francisco Retz, hodierno sæpeditæ Societatis Præposito generali, Nobis exhibitis, apertè cognovimus.

Porro hujusmodi Congregationis Generalis resolutio, juxta præfati Clementis Prædecessoris præscriptum, quarto post die, ut accepimus, a Vicario generali ipsius Societatis ad venerabilis memoriæ Innocentii Papam XI. Prædecessorem pariter Nostrom in Petri Cathedra tunc sedentem delata fuit, eidemque oblato supplici Libello, totius Societatis nomine humiliter supplicatum fuit pro sæpeditæ Congregationis Novennalis abrogacione; ad quam concedendam licet idem Innocentius, ut in actis præfate Congregationis relatum accepimus, suam voluntatem tunc valdè propensam declarasset, nihilominus Apostolica Litera desuper confectæ nunquam fuerunt.

Quare quum iterum Anno MDCXCVI. alia Congregatio Generalis ex universa præfata Societate coacta, eandem instantiam pro hujusmodi Congregationis Novennalis abrogacione apud hæc Sanctam Sedem instaurandam & promovendam; & quidem unanimi consensu, cunctisque propemodum suffragiis secretò collectis, decrevisset: Cumque item in postrema Congregatione generali Anno MDCCXXX. habitâ, postulantibus nonnullis, ut deinceps, adveniente termino novennii ab Innocentio X. pro celebratione Congregationis Generalis statuti, dispensatio ab hujusmodi Congregationis convocacione non peteretur; ipsa Congregatio, re diligentissime examinata, postulatam illud omnino rejiciendum esse decreverit; quin etiam quum aliquis Decreto super hac re condito intercessisset, proindeque de hujusmodi intercessionis vigore per suffragia inquiri opus fuerit, nemine penitus dissentiente sancitum fuerit, non esse deferendum intercessioni, sed standum Decreto, & abrogacionem Congregationis Generalis singulis quibusque Novenniis ab Innocentio Prædecessore prædicto statuta, cum primum opportuna tulisset occasio, ab Apostolica Sede postulandam.

Nunc tandem, ut tot Congregationum Generalium Decretis morem gereret præfatus Franciscus Præpositus Generalis, adeoque universæ Societatis votis satisfaceret, quæ per graviores Religiosos, ejus instituto optimè imbutos, rerumque illius usu, & experientia præditos, iteratis vicibus manifestata fuerunt; justamque de Nobis, deque Nostra erga se, suamque Societatem, multis nominibus de Catholica Religione optimè meritam, paterna protius voluntate ac benevolentia opinionem fovens; exhibitis Nobis præmissorum omnium authenticis documentis, totius Societatis nomine, demissis precibus apud Nos instetit, ut abrogato demum præfato Innocentii Prædecessoris Statuto, celebrationem Congregationis Generalis ad normam Constitutionum a Sancto Ignatio Fundatore prædicto editarum, & a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris approbatarum reducere, & alias in præmissis providere, de beniguitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur ipsius Francisci Præpositi Generalis desiderio favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum,

Resolutio Congregationis Generalis relata fuit Innocentio XI., qui se propensum huic resolutioni ostendit; sed Apostolicæ Literæ non emanarunt.

Anno 1696. Congregatio Generalis rursus decrevit petendam esse Congregationis Novennalis abrogacionem.

Idem alia Congregatio Anni 1739.

Modernus Præpositus Generalis supplicat Pontifici pro prædicta abrogacione.

Incipit dispositiva.

Subinde Clementi IX. supplicavit Præpositus Generalis pro revocacione Brevis quoad celebrationem Congregationis Generalis, & deputacionem novorum Assistentium.

Ex voto Congregationis particularis S. R. E. Cardinalium idem Clemens jussit rem ad futuram Congregationem Generalem pro resolutione deferri.

Suspensa interim in hac parte Brevis Innocentii executione.

Congregatio Generalis Societatis Anno 1681. resolvit petendam esse Congregationis Novennalis abrogacionem.

Pontifex expendit S. Ignatii Constitutiones & Societatis Institutum.

harum ferie absolventes, & absolutum fore censentes: Sed & præterea perpendentes, quod Sanctus Ignatius dictæ Societatis Fundator, in Constitutionibus ipsius Societatis, quum declarasset minimè expediens sibi videri, ut hujusmodi Generales totius Societatis Congregationes certis temporibus, aut crebrò fierent; quoniam Præpositus Generalis adjutus communicatione, quam cum universa Societate habet, & eorum operâ, qui cum ipso degent, hoc laboris & distractionis universæ Societati, quantum fieri posset, adempturus esset; statuit expressè, quod Præpositus Generalis non deberet frequenter Societatem congregare, nisi urgente rerum agendarum necessitate; sed in Congregationibus Generalibus ad electionem Præpositi pro tempore convocandis, post hujusmodi electionem expletam, de rebus aliis gravioribus, si quæ fuerint, quæ a Generali, & iis, qui cum ipso agunt, decidi nequeant, commodè tractari posse: Quodque insuper ad memoratam communicationem inter Præpositum Generalem, universamque Societatem, aptè stabilendam, idem Sanctus Pater, secundum datam sibi sapientiam, constituit, ut præter assiduum Litterarum commercium, ex singulis Provinciis unus saltem, a Professoribus & Rectoribus earundem Provinciarum electus, tertio quoque anno, ex Indiis autem quarto, ad ipsum Præpositum Generalem multis de rebus præcipientem faciendum convenire deberet; aliasque rationes præscripsit, quibus multa, sine Congregatione totius Societatis, opportunè constitui, & expediri valerent: Cumque per ea, quæ in secunda Congregatione Generali ejusdem Societatis Anno Domini MDLXXIII., præsidente in ea Sancto Francisco Borgia tunc Præposito Generali, in ipsa Congregatione electo, decreta fuerint, præcipuum munus hujusmodi Procuratorum a singulis Provinciis deputatorum, qui tertio quoque anno apud Præpositum Generalem, ut præfertur, congregari jubentur, sit & esse debeat, ut, considerato rerum ipsius Societatis statu, simul cum Assistentibus, & ipso Generali, qui duo suffragia habet, per secreta suffragia decernant, an cogi debeat Congregatio Generalis, nec ne; Ideoque judicantes præfixionem illam novennalis termini ad celebrandas Congregationes Generales minimè necessariam esse, vel, si ita ipsius Societatis res ferent, facillè posse, de ejusdem Societatis consensu, per Provinciarum Procuratores singulis triennii convenienter rite representato, & vigore illius Constitutionum, Generalem ipsam Congregationem convocari.

Item incommoda ex frequenti Congregationum Generalium convocacione obveniunt.

Justâ præterea lance æstimantes ea, quæ jam pridem, de Congregationis Generalis sententia, præfato Prædecessori Nostro Clementi Papæ IX. exposita fuerint, nimirum de ingentibus sumptibus, quos fieri necesse sit in convocanda quolibet novennio, & quidem sine necessitate, hujusmodi Congregatione Generali; deque frequentibus vitæ periculis, quibus exponuntur primarii Religiosi omnium Provinciarum ejusdem Societatis, iique plerumque senes, quorum aliqui sublato naufragio, alii extincti febribus in itinere, alii in captivitate ab hostibus abducti esse memorantur; quibus incommodis adjungitur relaxatio disciplina Religiosæ in Provinciis, dum inde absunt Provinciales, vel alii præcipui Religiosi, qui præsentem conservando illius vigori invigilarent.

Ac dispensationes necessarias sæpe concessas, & concedendas.

His igitur, aliisque de causis, ob quas etiam non semel Prædecessoribus Nostri Romanis Pontificibus opportunum vel potius necessarium visum est relatæ Innocentianæ Constitutionis observantiam & executionem ad tempus suspendere, & ab ea dispensare, vel præfixum in ea novennale terminum prorogare; quum præsertim id etiam præcavendum censeamus, ne

quando, adveniente forsitan præfiniti novennii, aut concessæ prorogationis termino, dum Apostolica Sedes per obitum Romani Pontificis vacaverit, hujusmodi Congregationis Generalis convocatio, (nullâ licet urgente necessitate; vel etiam aliqua ex præmissis, aliâve quolibet etiam graviore causa contrarium suadente,) nullo modo valeat declinari; Quinque de universæ Societatis hac de re unanimi sententia, ab eodem Clemente Prædecessore expetita, satis ex præmissis constituisse & consistere videatur; nec quidpiam alicujus momenti in contrarium Nobis exhibitum fuerit; ipsius Clementis, atque etiam præfati Alexandri, aliorumque Prædecessorum vestigiis inhaerentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memorati Innocentii Prædecessoris statutum, mandatum, præceptum; & ordinationem, ut Congregatio Generalis in prædicta Societate singulo quoque novennio, computando semper a celebratione ultimæ Congregationis Generalis, haberi debeat, & celebrari, & ut, quotiescumque habeatur & celebrabitur Congregatio Generalis hujusmodi, toties novi Assistentes, ab illis diversi, qui præcedente novennio Assistentium hujusmodi muneribus functi fuerint, eligi, seu assumi, & deputari debeant, eisdemque Innocentii Prædecessoris Literas, quatenus illa concernunt, tenore præsentium, perpetuò revocamus, abrogamus, irritamus, & annullamus; atque etiam earundem Litterarum abrogationem in ea parte, quæ ad triennale munus & officiorum exercitium, & consequentem a muneribus & officiis hujusmodi cessationem pertinebat, a præfato Alexandro Prædecessore, ut supra diximus, factam atque sanctam, earundem præsentium serie, quatenus opus sit, confirmantes & innovantes; ipsas Innocentii præfati Literas in omnibus & per omnia cassamus & abolemus, ac veluti nunquam emanassent, quibuscumque viribus & quolibet effectu penitus & omnino vacuumus; & Congregationum Generalium in prædicta Societate convocationes atque celebrationes ad normam prædictarum Constitutionum a S. Ignatio conditarum reducimus; quas quidem Constitutiones præfati, alique Prædecessores Nostri Romani Pontifices laudarunt, approbarunt, & confirmarunt; Nosque etiam plurimum in Domino commendantes, perpetuis futuris temporibus observari volumus atque præcipimus: Salvis nihilominus & firmis remanentibus aliis quibusdam Decretis, quæ deinceps ab universa Societate in Congregationibus Generalibus adunata, quoad electionem & missionem Procuratorum, præsertim ex Provinciis Indiarum, aliisque transmarinis & extra Europam constitutis, & quoad universam Congregationum Provincialium rationem, pro rerum atque locorum opportunitate ac necessitate, statuta fuerint, aut in posterum rite statuentur.

Decernentes easdem præsentem Literas, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, ad illa vocati, citati, & auditi non fuerint, nec illis consenserint, aut ex alia quacumque causa, occasione, pretextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam substantiali, & individuum expressionem requirentem defectu notari, impuguari, redargui, rescindi, infringi, retractari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis

Et Motu proprio, dicti Innocentii Breve, quoad coactionem Congregationis Generalis singulis novenniis, revocat & annullat.

Quo vero ad præfinitionem termini triennalis Officiorum, abrogationem jam factam confirmat.

Ac reduci Congregationum Generalium celebrationes ad normam Constitutionum Sancti Fundatoris.

Clausula.

plenitudine paribus concessio, quempiam in iudicio, vel extra illud iuris, seu se iuvare posse: sed ipsas præsentibus Literis semper & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiter, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, plenissime suffragari, sicut in præmissis censeo, atque ita, & non aliter per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis & eorum quilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus superius relatis Innocentii Prædecessoris prædicti Literis, nec non omnibus & singulis illis, quæ memoratus Alexander itidem Prædecessor Noster præfatus in suis Literis prædictis voluit non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volimus autem, ut earundem præsentium Literarum Transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii dicte Societatis subscriptis, & Sigillo Præpositi, vel Vicarii Generalis ejusdem Societatis, sicut alicujus Personæ in Ecclesiastica Dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostre absolutionis, revocationis, abrogationis, irritationis, annulationis, cassationis, abolitionis, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadagesimo sexto, sextodecimo Kalendas Januarii, Pontificatus Nostri Anno Septimo.

D. Card. Passionis,
J. Datarius.
VISA DE CURIA.
J. C. Boschi.
J. B. Eugenius.
Loco ✕ Plumbi.
Registrata in Secretaria Brevium.

XXV.

De libero ingressu Clericorum Sacularium in Ordines Regulares.

Dilecto Filio Nostro Angelo Maria Tit. S. Præcedis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Præbitero Cardinali Quirino nuncupato ejusdem S. R. E. Bibliothecario.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili Noster, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Archidiaconus Brixien-
sis Inconsul-
to Card. Qui-
rino Episcopo
ingressus est
Societatem
Jesu.

EX quo Dilectus Filius Leander Chizzola Archidiaconus Ecclesiæ tuæ Cathedralis Brixien-
sis, ex improvise isthinc digressus, Bononiæ se contulit, ibique habitum suscepit Clerici Regularis Societatis Jesu; statim a Te, Dilecte Fili Noster, data fuerunt ad Nos Literæ, quibus querebaris, eum tanti momenti consilium, Te inconsulto, cepisse, Teque penitus incio; ad exitum deduxisse; non sine magno detrimento pauperum istius Civitatis atque Diocesis, quibus largiter sub-
venire, multorumque piorum operum, quibus se

jugiter exercere consueverat; suorum quoque Ne-
potum in minori ætate constitutorum, quorum
cura, atque educationi præesse debebat; ac sine
spe quidquam utiliter peragendi in ipsa Societate
Jesu, cui jam prope septuagenarius nomen dederat.
Hæc eadem, quum ipse proximo Autumno
in Urbem advenisses, Nobis coram inculcare non
omissisti; deque iisdem nuper in Epistola Nobis di-
recta, ac Typis vulgata, iterum expoſtulasti; pe-
tens præterea, Nosque excitans, ut auctoritatis
Nostre ope, certa que lege proposita, hujusmodi
licentiam reprimamus, qua Saculares Clerici atque
Presbyteri ad Regularium Claustra, quum liber,
se conferentes, a Regularibus Superioribus illico
recipiuntur; quod sanè non aliter fieri debere au-
tumas, quam communicatis consiliis cum Episco-
pis ipsorum Clericorum seu Presbyterorum Ordina-
riis; siquidem ipsi Episcopi nunquam Regulari-
bus Viris Ordines conferunt, sine Prælatorum Re-
gularium consensu, in eorum Litteris Dimissoria-
libus declarato.

Duæ sunt res in hoc universo negotio expen-
dende; peculiare scilicet factum Leandri Archi-
diaconi; & generale constitutum, quod a Nobis
fieri & publicari velles. Ad primum quod attinet,
aptiorem querelis Tuis responsionem comparare
non possumus, quam si eadem ipsa Tibi rescribamus,
quæ olim Sanctus Gregorius Magnus Præde-
cessor Noster Desiderio Episcopo Viennensi in
Gallia in simili prorsus casu rescripsit. Quum enim
Pancratius quidam Ecclesiæ Viennensis Diaconus
Monasticam vitam amplexus esset, & in eodem
Diaconi gradu in Monasterio degeret; Episcopus
autem Pancratius diligens, magnique faciens,
ipsum e Monasterio abducere, & ad Ecclesiæ ser-
vicia retrahere vellet; Sanctus Gregorius, cujus
opem Pancratius imploraverat, scripsit ad Deside-
rium, ut ipsum potius hortaretur, ne a Monaste-
rio discederet, neve se iterum sæculi procellis
committeret. Habes Gregorii Epistolam Tom. II.
ipsius operum anno MDCCV. a Monachis Sancti Mauri
accuratè editorum, Epistola 35. lib. 12. Indiçt. V. ubi
ita scribit: Hortamur igitur, ut tam promptæ devo-
tioni ejus, quam in sancto studet habere proposito, mi-
nime vestra sit impedimento Fratemitas: magis autem,
quibus valetis adhortationibus, Pastoralis admonitione
succendite, ut fervor hujus desiderii in eo non tepescat;
ut qui a turbulento curarum secularium tumultu se se-
gregans, quietis desiderio, portum Monasterii appetiit,
rursum in Ecclesiasticarum curarum non debeat pertur-
bationibus implicari; sed in Dei laudibus permittatur
secure ab his omnibus, ut possulat, remanere.

Quod quidem Gregorius rescribere non dubi-
tavit; quamvis Pancratius, in Clericatus officio Ec-
clesiæ Viennensi, ut ipse ait, mancipatus existeret,
ipsius nempe servitii re ipsa addictus; quamvis
etiam eo tempore hujusmodi disciplina vigeret,
de qua latè Thomassinus agit, de Beneficiis par. II.
lib. 1. cap. 3. & 4., ut Clericus Episcopo ordinanti
per omnia subesse, ejusque Ecclesiæ ministerio,
cui in Ordinatione adscriptus fuisset, perpetuo
jure devinctus haberetur. Quamvis denique idem
Sanctus Gregorius optimè nosset, nemini licere
ab hujusmodi ministerio Ecclesiæ, cui semel ad-
dictus fuisset, discedere, sine permisso Episcopi,
a quo quis ordinatus, ejusque Ecclesiæ servitii in
Ordinatione fuerat adscriptus: unde in alia Epi-
stola, quæ est XVII. lib. 5. Indiçt. XIII., quum
ageret de electione Joannis Archidiaconi Cata-
nenis ad Episcopalem Cathedram Syracusanam,
inter alia, requirebat ut Leonis Episcopi Cata-
nenis consensus accederet: Quod si factum fue-
rit, etiam Frater & Coepiscopus Noster Leo ei ces-
sionem facere debet, ut liber ad ordinandum pos-
sit inveniri; ad quæ verba Editores ita observant
in Notis: Tam erant Clerici sue Ecclesiæ addicti,
ut ne eos quidem in Episcopos alterius Ecclesiæ fas
esset eligere, nisi missione obtenta, sive, ut vocant,
cessione.

De hoc quæ-
ritur dictus
Card.

Et exquiri
a Pontifice,
ut illum cogat ad rece-
dendum, &
legem con-
stituat, ne sa-
culares Cleri-
ci liberè ad
Claustra
transire va-
leant.

Pontif. di-
vidit postula-
tum in duas
partes.

Respondet
primæ circa
particulare
factum d. Ar-
chidiaconi.